

**DOCUMENTS
CONGRESSUALS**

CARTA CONVOCATÒRIA	7
NORMES GENERALS	11
PROGRAMA D'ACCIÓ	19
Eix 1. La lluita contra l'atur i la defensa de l'estat del benestar	21
- Propostes de defensa i millora dels drets de les persones aturades i per la creació d'ocupació	
- De les polítiques d'austeritat a les d'estímul i reactivació econòmica	
- Defensa de l'Estat del benestar, garantia de cohesió social i equitat	
	29
Eix 2. Recuperar drets laborals i promoure un nou model productiu	
- La negociació col·lectiva. Una plataforma útil per fer front als aspectes més negatius de la reforma laboral.	
- Marc català de relacions sociolaborals, concertació social	
- Polítiques públiques d'impuls de l'economia productiva.: enfortiment de les polítiques transversals en els sectors industrials i productius	
	37
Eix 3. CCOO de Catalunya: un sindicat obert, proper i participatiu	
- Reforçar els valors del sindicalisme que representa CCOO: ètica, transparència, solidaritat, cooperació, diversitat	
- Les aliances socials. Relacions i complicitats per construir alternatives	
- Un sindicat proper i participatiu	
- CCOO, un sindicat de dones i homes	
- Comunicació integral: CCOO 2.0	
	42
Eix 4. Una organització adaptada als nous reptes	
- Sindicalisme de proximitat	
- Una nova forma de fer extensió i acció electoral	
- Reforçament de les polítiques d'afiliació	
- Una Confederació més forta	
- Optimització i austeritat en la gestió dels recursos i transparència en la gestió: Garantia d'independència econòmica i sindical	
	53
PROPOSTA DE MODIFICACIÓ D'ESTATUTS	

PARTICIPACIÓ 2.0

El X Congrés CCOO de Catalunya incorpora nous mecanismes de participació mitjançant xarxes socials, tant en la fase pre-congressual, com durant la celebració del Congrés.

A més dels processos de participació establerts estatutàriament, on l'afiliació debat els documents congressuals i escull les delegacions al Congrés, també podeu participar a través de les xarxes socials.

Les aportacions fetes mitjançant xarxes socials seran objecte d'avaluació pels responsables de la redacció dels documents que es presenten al Congrés, incorporant aquelles que considerin d'interès i presentant-les al Congrés per a la seva ratificació.

Trobareu la informació dels mecanismes de participació mitjançant xarxes socials al web del X Congrés www.coo.cat/Xcongres.

S'ha habilitat una pàgina al Facebook i 4 hashtags de Twitter, un per cada Eix dels documents congressuals per recollir les propostes. A la capçalera de les pàgines dels documents trobareu els hashtags corresponents a cada Eix.

Carta convocatòria

DEL X CONGRÉS DE LA CONC

1. Els homes i les dones que col·lectivament formem el Consell Nacional de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, en la reunió celebrada el 13 de març del 2012, acordem convocar el X Congrés de CCOO de Catalunya, que se celebrarà a la ciutat de Barcelona, els dies 14, 15 i 16 de desembre del 2012.

2. El Congrés de la CS de la CONC reunirà un total de 630 delegats i delegades en representació de les organitzacions federatives i territorials que integren la CS, als quals se sumaran els membres de la Comissió Executiva sortint, que tenen la consideració de membres nats, i els delegats i delegades que representin Acció Jove - Joves de CCOO, Trade-CCOO i l'SME de CCOO, en total 658 persones delegades.

El procés congressual de la CONC emmarca els processos propis de les federacions i de les unions comarcals i intercomarcals que formen la CONC i que confluiran en la celebració del X Congrés de la CONC. El procés congressual s'iniciarà l'1 de setembre, amb els debats i l'elecció de delegats i delegades en cadascun dels nivells en què s'organitzen les 178.669 persones afiliades: empreses, sindicats territorials o assemblees sectorials territorials, unions comarcals i intercomarcals, i federacions nacionals.

El Congrés s'inscriu en el marc del Congrés de la CS de CCOO d'Espanya com a expressió de la coresponsabilitat en la definició de les polítiques sindicals per al conjunt de l'Estat des de la personalitat pròpia de la CONC com a sindicat nacional de Catalunya.

Com altres vegades, el procés s'organitzarà per impulsar i garantir la màxima participació de l'afiliació en el debat del balanç de l'acció sindical realitzada des de l'anterior Congrés i de les propostes de treball per encarar els reptes del futur proper. Amb aquesta finalitat, al mes de juny s'aprovaran els documents congressuals i les normes per organitzar el debat i l'elecció de les persones delegades, i es posaran en marxa diferents marcs de reflexió i debat, tant de manera presencial com amb l'organització i la utilització de les potencialitats de les xarxes socials, tant per projectar els debats congressuals com per promoure-hi la participació.

El Congrés ha de promoure la màxima participació per incorporar tantes experiències i coneixements sindicals com sigui possible a fi d'integrar el màxim de diversitats reals del món

del treball en els debats. El procés congressual ha de ser un moment per reforçar el treball de les seccions sindicals, per millorar el seu vincle amb el sindicat, així com dels sindicats territorials, que han de tenir un paper clau en l'organització de la participació de l'afiliació en les empreses, en especial les petites i mitjanes.

3. Convoquem el Congrés amb 178.669 persones afiliades i 24.145 persones delegades. Ens mantenim des de fa 34 anys com a primer sindicat català, amb el 42,54% de la representativitat en les eleccions realitzades als centres de treball. Sens dubte, aquestes dades reforcen la legitimitat de CCOO de Catalunya per seguir representant i defensant els interessos laborals, econòmics i socials dels treballadors i treballadores catalans.

Aquestes dades ens han de fer conscients de la responsabilitat que se'ns trasllada a l'hora de fer els debats congressuals per definir les estratègies sindicals, adequar les estructures de funcionament i elegir els nous equips de direcció que reforcin el vincle social que ha establert l'afiliació i dotin de la major utilitat l'acció del sindicat a l'empresa i a la societat.

4. Els quatre anys que van des de la cloenda del IX Congrés han estat especialment intensos en l'acció sindical, l'empresa i la societat. Han estat uns anys difícils, durs, complicats i complexos, caracteritzats per la forta hegemonia de les polítiques neoliberals en un context de crisi econòmica que ha destruït bona part de l'activitat productiva instal·lada i milers i milers de llocs de treball.

Acabàvem el IX Congrés quan la crisi ja feia més d'un any que s'havia instal·lat al país i es confirmaven els diagnòstics dels quals feia temps havíem alertat, en relació amb les febleses de l'economia catalana en els anys anteriors, de gran creixement econòmic. La crisi financera és a la base de l'explosió d'una bombolla immobiliària llargament madurada que havia sustentat alts nivells de creixement econòmic, basats en l'economia especulativa pròpia d'una societat enormement financiaritzada que deixava famílies i empreses altament endeudades. Era evident, en la cloenda del IX Congrés, que entràvem en un canvi de cicle econòmic, però en desco-neixíem la profunditat i la durada.

Avui, quatre anys després, hem de dir que la crisi s'ha expressat amb tota la duresa: s'ha destruït bona part del teixit

productiu; l'atur s'ha convertit ja en el primer problema social del país i supera, segons l'EPA, les 700.000 persones a Catalunya i els 5.000.000 al conjunt de l'Estat, i el dèficit públic ha augmentat com a conseqüència de la crisi (caiguda d'ingressos i augment de despesa per al funcionament dels estabilitzadors socials), però també de les polítiques desfis-calitzadores que s'havien imposat en els anys anteriors.

El que havia començat com a crisi econòmica ha esdevingut crisi social i crisi política. L'hegemonia dels dogmes neoliberals dictats per les institucions de la UE han forçat els països amb nivells de dèficit elevats, com a conseqüència de la crisi, a haver de suportar atacs dels "mercats" financers sobre els deutes sobirans per forçar unes accions polítiques que han generat més recessió i més atur, que han incrementat les desigualtats, la pobresa i l'exclusió social, i que han posat en qüestió l'actual model social. També els atacs al deute sobirà han afeblit la capacitat política per gestionar la crisi i s'han arribat a substituir governs elegits democràticament per governs tecnòcrates al marge de les urnes o s'han forçat canvis constitucionals per regular els límits al dèficit, al marge de la participació ciutadana.

5. Al llarg d'aquests quatre anys hem assistit a un canvi d'escenari polític, tant a Catalunya com a l'Estat. La crueta de la crisi, però, en especial, el gir polític que al maig del 2010 dicten les institucions europees, i que al nostre país es trasllada acríticament, són a la base de l'erosió del Govern d'esquerres a Catalunya i del Govern del PSOE a l'Estat. Els centenars de milers de llocs de treball que es destrueixen i la instal·lació en l'atur d'importants col·lectius, en especial la joventut, posen en qüestió la credibilitat de la política i castiguen a qui exerceix el govern de la crisi sense resoldre els problemes existents ni donar una perspectiva social clara.

El mapa polític del país ha canviat i ens trobem davant l'hegemonia política, institucional i cultural de la dreta, que aprofundeix i endureix les polítiques iniciades el 2010. Però assistim també a un afebliment dels canals de participació, de diàleg social i de concertació social, fet que contribueix encara més a allunyar la gestió equilibrada i solidària de la crisi.

6. La lògica de les polítiques neoliberals es troba darrere de la definició de la política d'austeritat que persegueix la contenció de la despesa social, d'una banda, i la disminució dels costos laborals, de l'altra. Es pretén situar la competitivitat de l'economia catalana en la lògica d'allò dictat per la UE i l'Estat, desmuntant un model social de drets i llibertats, i renunciant, així, a la seva consolidació i desenvolupament, que és el que permetria situar-nos al capdavant de la recerca, la innovació i el coneixement com a elements per augmentar la productivitat i la competitivitat.

La traducció d'aquestes lògiques han estat els ajustos presupostaris durs imposats pel Govern de la Generalitat els dos darrers anys, cosa que ha tingut efectes força negatius sobre la provisió de béns i serveis públics, tant en quantitat com en qualitat, i que ha incidit negativament en les condicions laborals del treball públic.

En el terreny laboral estem assistint a un atac sistemàtic al paper dels drets del treball a les empreses, com a garantia d'equilibris, garanties i tuteles individuals i col·lectives dels treballadors i treballadores. El Govern socialista va fer una primera reforma laboral, que ens va dur a la convocatòria de la vaga general del 29-S, i l'actual Govern del PP ha obert un nou conflicte que haurem de gestionar per forçar la retirada de la reforma més agressiva i desreguladora de l'Estatut dels treballadors.

Amb aquest panorama, el sindicat ha estat mobilitzat al llarg de tot el període i ha obert el marc d'aliances socials a través de la Plataforma Prou Retallades, que permet articular una àmplia resposta social per redreçar els atacs que està vivint el model social i fer avançar nous drets que garanteixin més igualtat i cohesió social.

També en el terreny laboral hem forçat al màxim l'espai de diàleg social amb les patronals per introduir garanties i tuteles col·lectives, en especial en el marc de la negociació col·lectiva, com seria el cas de l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC), tot i que l'agressió que representa la reforma del Govern central posa en dubte algun dels elements assolits. En qualsevol cas, l'acció sindical en empreses i sectors, la capacitat d'intervenció en la negociació col·lectiva i la presència organitzada en els centres de treball han de ser elements centrals per combatre les agressions establertes per la llei i sobre els quals haurem de reflexionar en els debats congressuals.

7. Hem assistit, aquests anys, a un dur atac al sindicalisme. Un atac inscrit en la lògica ideològica de qüestionar les organitzacions col·lectives representatives d'interessos col·lectius. Uns atacs que s'han centrat a desqualificar i a projectar una imatge distorsionada del sindicat, de la seva funció i de les persones que hi dediquen temps i compromís per defensar els interessos del conjunt dels treballadors i treballadores. Un atac que ha arribat a posar en qüestió i a limitar els fons institucionals que rebem per complir el mandat constitucional, que pretén també situar elements d'ofec econòmic que posin en perill la independència i l'autonomia sindicals.

Sens dubte, aquestes campanyes, amb un fort caràcter ideològic i orientades en contra del sindicalisme, estan suportades en una certa percepció social —que no podem menystenir— que ens fa aparèixer com a estructures buro-

cratitzades, amb un alt grau de rigidesa i poc properes a les persones. Haurem de repensar críticament la nostra actuació i els nostres comportaments i pràctiques, per trencar aquesta imatge.

8. El Congrés ha de permetre adequar el desenvolupament de noves estratègies per exercir el conflicte social i el desenvolupament del nostre model organitzatiu a fi de garantir la major utilitat del sindicat.

Aquests anys hem compartit a bastament la necessitat de reforçar el vincle amb el centre de treball, de millorar les nostres estratègies i pràctiques organitzatives des de la complementarietat i la cooperació, de fomentar la comunicació i de garantir la participació dels treballadors i treballadores en la presa de decisions col·lectives.

Caldran noves estratègies en l'exercici del conflicte i la negociació col·lectiva, on haurem d'enfortir els drets democràtics de la nostra afiliació, desenvolupar noves potencialitats tecnològiques i comunicacionals, i ampliar les nostres aliances i vincles amb la societat en la mobilització social. També haurem de ser capaços de trobar equilibris en la construcció d'una acció sindical col·lectiva fent atenció a les necessitats personalitzades, per tal que no s'expressin de manera individualitzada i a través de fórmules corporatives que, d'altra banda, tenen un espai creixent en determinats sectors de l'activitat productiva.

Cal una aposta inequívoca en el desenvolupament de l'anomenat sindicalisme de proximitat, com a forma d'entendre el sindicalisme que orienta, prioritàriament, la seva acció sindical, la majoria dels seus recursos i la seva política econòmica i financera cap al centre de treball, per fer així possible la capacitat d'organització dels treballadors i treballadores.

9. El Congrés és una oportunitat per reforçar les senyes d'identitat de CCOO. El nostre projecte sindical de classe es construeix des de la perspectiva del treball i no és únicament una suma d'interessos individuals, particulars o corporatius. La diversitat de la classe treballadora també és un dels elements centrals d'un projecte del sindicat de les diversitats, que ha de saber integrar i representar la realitat de totes i cadascuna de les persones que el componen, i que, per sobre de tot, treballa a favor de la cohesió social.

— Dimensió sociopolítica vinculada al concepte de ciutadania i dels drets de ciutadania social, des de l'assumpció pròpia dels valors i la nostra història.

— Independència i autonomia en la presa de decisions i en la construcció del nostre projecte i les nostres propostes més concretes, a partir de la suficiència i la viabilitat econòmi-

ques, construint i reforçant els sistemes d'informació econòmica i financera propis, que, des de la transparència, ens han d'aportar informació puntual, significativa i rellevant de la nostra situació.

— Impuls de criteris d'eficiència, d'optimització de recursos i de cooperació interna, que ens han d'allunyar d'escenaris econòmics basats en el clientelisme i la dependència externa.

— Sindicalisme nacional i de classe és apostar per un model socioeconòmic que opti per l'ocupació de qualitat i amb drets, així com afermar una identitat nacional construïda a partir del reconeixement i la millora dels drets de ciutadania. Un compromís sindical forjat en la lluita per una Catalunya més justa, integradora, que potencii la llengua catalana com a dret de ciutadania i com a element d'identificació col·lectiva i de cohesió social. Un sindicat que reivindica, en definitiva, l'autogovern com a forma més útil i més propera per incrementar el benestar dels treballadors i treballadores.

— Sindicat confederal en tant que sindicat general, que representa els diferents àmbits sectorials i territorials, i, alhora, com a sindicat que conjuga realitats específiques. El reforçament estratègic d'aquesta confederalitat i el vincle entre les organitzacions federatives i territorials que la formen serà una de les idees centrals sobre les quals estaran construïdes les diferents propostes i mesures que emanen d'aquest document.

10. Cal un programa d'acció que ens permeti afrontar amb alternatives i propostes, amb millor organització i capacitat d'acció, les sortides a la crisi que s'estan plantejant. L'atur és el principal problema social amb el qual ens enfrontarem els propers anys, i les nostres propostes i alternatives hi hauran de donar resposta tot incidint en mesures orientades a reactivar l'economia, a crear ocupació de qualitat i a aprofundir en el model social de drets laborals i socials, que avui amb la crisi s'està qüestionant.

El Congrés ha d'actualitzar les alternatives que al llarg d'aquests anys hem anat elaborant i que ens han de permetre confrontar les polítiques de sortida de la crisi que s'estan aplicant:

— Impulsar la reforma fiscal i lluitar contra el frau i l'economia submergida.

— Endegar una reforma financera que garanteixi un sistema financer just i amb funció social.

— Canviar el model productiu perquè pivoti sobre el paper de la indústria, l'educació, la formació i les qualificacions, la recerca i la innovació, la política energètica i la sostenibilitat mediambiental.

— Impulsar el desenvolupament de l'estat del benestar i reforçar el sector públic com a generador d'activitat econòmica.

— Elaborar iniciatives i propostes de defensa i millora dels drets de les persones aturades.

- Aprofundir en el marc català de relacions laborals per permetre la recuperació de drets laborals i reforçar el paper de la negociació col·lectiva i el poder contractual del sindicat.
- Defensar la igualtat de tracte i d'oportunitats de dones i homes, i la lluita contra la violència masclista.

El Congrés també ens ha de permetre posar al dia moltes de les reflexions fetes aquests anys i que s'orienten al reforç organitzatiu:

- Millorar l'organització de CCOO adequant les estructures organitzatives perquè ens facin més útils per a les persones afiliades.
- Millorar la nostra pràctica d'acció sindical (negociació col·lectiva) per representar més i millor els treballadors i treballadores catalans.
- Incrementar la proporció de persones afiliades a CCOO respecte del total de la població activa.
- Elaborar uns pressupostos potents, sindicalment i financerament equilibrats, orientats a la nostra afiliació i a l'acció sindical al centre de treball.
- Augmentar l'eficiència dels instruments confederals de què ens hem dotat.
- Reforçar els drets democràtics de les nostres pràctiques organitzatives i d'acció sindical.
- Millorar la nostra comunicació per reforçar la imatge, la valoració i la percepció socials del sindicalisme en general, i de CCOO en particular.
- Reduir i racionalitzar els òrgans de direcció, sens perjudici de l'ampliació de la participació dels afiliats i afiliades.
- Millorar la presència de les dones en tota l'estructura organitzativa i en tots els òrgans de direcció.
- Formar i reforçar ideològicament el nostre actiu sindical (delegats i delegades, i quadres sindicals).

CCOO volem seguir sent la millor eina i instrument de què disposen els treballadors i treballadores catalans. Avui, davant les fortes agressions que està rebent la classe treballadora en els seus drets i llibertats, davant dels intents de desmuntar el model social que hem anat construint amb la lluita, el sindicat és més necessari que mai. Aquest Congrés ha de ser un pas més en la consolidació del sindicalisme confederal de classe i nacional, com a instrument útil i contrapoder social. ■

*Consell Nacional de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya
Barcelona, 13 de març de 2012*

Normes generals DEL X CONGRÉS DE LA CONC

Aprovades pel Consell Nacional de la CONC

1. OBJECTIUS METODOLÒGICS

Agilitat i utilitat

El nou model de congressos que vàrem començar a desenvolupar a partir del IX Congrés pretén ser un procés àgil i útil en el seu desenvolupament.

Proximitat del debat i l'elecció

Per facilitar al màxim la participació de l'afiliació en el debat dels documents i en l'elecció de delegats i delegades en el primer nivell, es farà al centre de treball o al local sindical més proper.

Articulació del procés

El procés congressual de la CONC articula el conjunt d'assemblees, conferències i congressos, a partir dels sindicats comarcals i intercomarcals de ram, de les diferents estructures i de les organitzacions sectorials i territorials.

Fer fàcil la participació

El tipus de materials i l'articulació del debat i el procés d'elecció de delegats i delegades volen fer possible la participació efectiva de tot aflat i afiliada que així ho decideixi.

Partir del centre de treball

El centre de treball i els espais organitzats sectorials i territorials més propers a la persona afiliada són la clau de volta per fer possible la participació efectiva de l'afiliació.

Sentit de sindicat general i confederal

L'articulació del procés congressual se situa en el sentiment d'una organització sindical de caire general i confederal, configurada a partir de les decisions i de la pluralitat de les organitzacions sectorials i territorials com a dues potes que sustenten el cos i el cap sindical. Dues potes que s'interrelacionen entre elles i que, alhora, es configuren de peus a cap.

2. ARTICULACIÓ DELS PROCESSOS CONGRESSUALS

Des del centre de treball i els sectors al territori

La unitat bàsica de debat i elecció serà el centre de treball, i, quan no sigui possible pel nombre de persones afiliades, serà la confluència sectorial-territorial més propera possible. Les agrupacions sectorials autoritzades seguiran el mateix criteri.

Un cop realitzat el càlcul individual de cada organització en funció de cada quadre representatiu, s'identificaran les empreses que elegeixen delegació de forma directa i els serà comunicat fefaentment juntament amb les normes congressuals per fer efectiva l'elecció.

De baix a dalt

Aquesta articulació congressual configura un model de construcció de les decisions des de la realitat més concreta a la més general, des del que ens afecta com a realitat individual o col·lectiva d'àmbit reduït al que ens afecta com a col·lectiu general de treballadors i treballadores.

Els 4 nivells d'elecció i debat

- **Primer nivell:** és la unitat electoral primària a partir de les assemblees i reunions de les seccions sindicals d'empresa (SSE), les de les empreses i centres de treball (sense SSE) i les dels agrupaments sectorials reconeguts i els agrupaments federatius al territori, d'acord amb el mapa electoral del primer nivell recollit en l'annex 1 d'aquestes normes.

- **Segon nivell:** congressos de sindicats comarcals o intercomarcals de ram o, en el cas que no estiguin constituïts, conferències de delegats i delegades per àmbits federatius dins cada unió.

- **Tercer nivell:** congressos de les unions territorials i les federacions sectorials.

- **Quart nivell:** congrés de la CONC.

Composició de les assemblees de restes

Les assemblees de restes, les componen tots els afiliats i afiliades d'empreses de l'àmbit d'elecció que no fan elecció directa de delegats. El nombre de convocats per a una mateixa assemblea no superarà els 500 afiliats amb un marge de fins a un 20%.

En el cas que l'afiliació superi aquest marge, es faran el nombre d'assemblees suficients, mantenint la unitat d'empresa en la convocatòria, per donar compliment a aquest criteri. En aquest cas, la votació per a l'elecció de delegats podrà fer-se en un acte únic.

Conferències de les seccions sindicals d'empresa

Les SSE articularan la realització de la seva conferència per a la renovació dels òrgans de direcció en el marc del procés congressual, i en restaran excloses aquelles que hagin renovat el seu mandat fa menys de dos anys.

3. ARTICULACIÓ DEL DEBAT I ELECCIÓ

Un únic procés d'elecció i debat de baix a dalt

La convocatòria del congrés de la CS de la CONC comportarà la convocatòria dels congressos de totes les organitzacions confederades.

A fi i efecte de regular el procés de forma adequada, la Comissió de Normes definirà els períodes hàbils per als actes federatius i territorials i, prèvia consulta a les diferents organitzacions, determinarà el calendari dels diferents àmbits en els diferents nivells.

Debat i elecció

Les organitzacions responsables de la convocatòria determinaran el moment de debat i d'elecció de delegats.

Períodes de votació que facilitin la participació

Seguint els criteris anteriors, les convocatòries del primer nivell en el cas de les empreses amb diferents torns, les d'agrupacions sectorials autoritzades i les assemblees de restes federatives-territorials hauran de tenir horari en els diferents torns i/o de matí i tarda.

Les empreses i els centres de treball en els quals correspongui elecció directa de delegats amb més d'un torn de treball garantirán que les urnes estiguin obertes un mínim de dues hores per a cada torn, i, en funció de les diferents realitats,

el temps suficient per garantir la participació real de l'afiliació convocada.

En restes, les urnes estaran obertes als locals corresponents quatre hores en horari de matí i quatre hores en horari de tarda, i, en funció de les diferents realitats, el temps suficient per garantir la participació real de l'afiliació convocada.

Quan coincideixi el debat amb la votació, les urnes electorals s'obriran una hora abans de l'hora de convocatòria i es tancaran una hora després de la previsió de finalització. En ambdós casos, els horaris figuraran a la convocatòria.

No serà necessari un horari diferenciat de votació en el cas d'àmbits electorals de cotització mitjana inferior a 25.

Possibilitat d'utilització d'urnes degudament custodiades

En els dos casos, a més, podran utilitzar-se urnes per a les votacions en horaris adequats als torns i a la jornada de cada àmbit electoral. Les urnes hauran d'estar custodiades en tot moment per una mesa electoral.

Els diferents àmbits de participació comptaran amb urnes perquè els afiliats i les afiliades corresponents puguin emetre el seu vot.

No serà necessària una urna en el cas d'àmbits electorals de quota mitjana inferior a 25.

Lliurament i custòdia de candidatures en el primer nivell

Les candidatures es lliuraran al responsable o a la responsable de la SSE, al responsable o a la responsable de CCOO a l'empresa o a l'organisme responsable de la convocatòria de l'acte.

Les llistes de les candidatures es lliuraran vint-i-quatre hores abans, en el cas que hi hagi urnes, i en el moment d'inici de l'acte electiu, en la resta de reunions.

Composició de meses electorals

L'òrgan convocant és el responsable de la constitució de la mesa electoral de cada àmbit que, sempre que sigui possible, estarà composta per: el president o la presidenta (la persona de més antiguitat en afiliació), el vocal o la vocal (la persona de més edat) i el secretari o la secretària (la persona de menys edat).

Regulació d'interventors

Quan l'elecció es faci per urnes i hagi més d'una llista, totes elles podran nomenar una persona com a interventor o interventora.

Els interventors o interventores han de figurar en el cens de l'àmbit convocat o han de formar part de l'Executiva de l'estructura o de les estructures convocants.

Utilització de locals sindicals d'empresa

Prioritàriament, els debats i les votacions del primer nivell que corresponguin a les empreses s'hauran de fer als locals sindicals permanents o habilitats de l'empresa.

La SSE o la representació de CCOO a l'empresa proporcionarà a l'organisme convocant el local de l'empresa per fer l'assemblea congressual.

Utilització dels locals sindicals fora de l'empresa

Les assemblees de restes federatives-territorials es faran, preferentment, als locals sindicals més pròxims.

Dret a participar en el debat i l'elecció

Tot afiliat i afiliada inclòs en el cens de participació al congrés i que estigui al corrent de cotització té dret a participar amb les seves aportacions i el seu vot, d'acord amb el que preveu l'article 8b dels estatuts.

4. ELABORACIÓ I DEBAT DELS MATERIALS

Orientar el debat de les esmenes per blocs temàtics

Per tal d'aprofundir en els debats, es proposaran blocs temàtics per validar o canviar la seva orientació, defugint de les esmenes parcials.

Quan aquestes resultin inevitables, s'agruparan pel seu debat, d'acord als blocs temàtics, el seu sentit d'orientació.

Tot afiliat i afiliada podrà canalitzar les esmenes a través dels delegats i delegades elegits en el seu àmbit perquè siguin discutides en el segon nivell de participació.

A les assemblees es podran presentar aportacions i esmenes als textos que es debatin.

Quan facin referència als textos propis de l'àmbit s'aprovaran per majoria. Si n'hi ha més d'una al mateix text i cap arriba a més del 50%, prevaldrà el text original.

Quan facin aportacions a documents d'àmbit superior, passaran a debat com a majoritàries si tenen la majoria i com a minoritàries si tenen el 10% dels vots dels presents a l'assemblea.

A les assemblees de restes, el 10% ha de ser igual o superior a 6 vots.

Debat de documents de propostes

Les organitzacions convocants determinaran els documents per debatre en el primer nivell, a partir de la consideració dels nivells propis i dels nivells superiors.

Les conferències o els congressos a partir del sindicat de ram discutiran un màxim de tres documents entre els propis de gestió i els dels àmbits superiors.

Les conferències i els congressos de federacions i unions debatran els documents propis del seu àmbit i els dels àmbits superiors.

La Conferència Congressual de la CONC per participar en el Congrés Confederal de la CS de CCOO debatrà els documents de la Confederació Estatal.

El congrés de la CONC debatrà els documents propis de l'àmbit de Catalunya.

5. CONFIGURACIÓ DE CANDIDATURES

Avals

Per configurar les candidatures en les conferències i en els congressos a partir del segon nivell (aquest inclòs) serà necessari comptar amb l'aval del 10% del quadre representatiu.

Llistes

Perquè una llista de candidats i candidates sigui vàlida ha de tenir tants membres com llocs per elegir (llistes completes).

Les llistes no cauran per errades o renúncies justificades, però sí per actuacions fraudulentas com: falsificació de signatura, no consentiment de la persona proposada...

La duplictat d'una signatura en més d'una candidatura suposa la seva invalidació en les candidatures si és de forma voluntària. Si en una és voluntària i en altres fraudulenta serà vàlida en el primer cas i invalidada en la resta.

Per facilitar el màxim de representativitat en el primer nivell d'elecció, la Comissió de Normes podrà donar validesa a candidatures en llista incompleta, sempre que sigui candidatura única i es justifiqui la impossibilitat de completar-la.

Autorització de candidatura

La candidatura haurà de comptar amb l'autorització fefaent de qui la compon, expressada amb la signatura i el DNI.

Cotització mínima dels candidats

Per formar part d'una candidatura caldrà estar al corrent de pagament i tenir una antiguitat en l'afiliació de sis mesos. L'antiguitat és en el sindicat, no en l'àmbit de participació.

6. ATRIBUCIÓ DE RESULTATS A LES CANDIDATURES

L'atribució de resultats en l'elecció de delegats i delegades es farà pel sistema proporcional als vots que hagi obtingut cada candidatura.

En el cas d'empat, prevaldrà la major antiguitat d'afiliació ininterrompuda, i si persisteix, la menor edat del candidat/a.

7. DETERMINACIÓ DEL NOMBRE DE COTITZACIONS PER A L'ELECCIÓ DIRECTA

Per a l'elecció directa per configurar els congressos i/o les conferències dels sindicats de ram (segon nivell) serà necessària una cotització mitjana mínima de 5. A partir d'aquest mínim serà proporcional a la mitjana de quotes aplicant el coeficient de 0,5.

8. REPARTIMENT DE DELEGATS PER CONFERÈNCIES I CONGRESSOS

El repartiment de delegats i delegades entre les diferents estructures es farà a partir de distribuir de forma proporcional el nombre que els correspon d'acord amb el quadre representatiu, entre els diferents àmbits que el componen.

9. QUADRE REPRESENTATIU DE LES DIFERENTS CONFERÈNCIES I CONGRESSOS

Composició dels quadres representatius dels congressos i conferències

Congressos de sindicats territorials de 2n nivell	
fins a 499	25
de 500 a 999	50
de 1.000 a 1.499	75
de 1.500 a 2.499	100
de 2.500 a 3.999	150
de 4.000 a 5.999	175
més de 5.999	200

Congressos de federacions i unions territorials de 3r nivell	
fins a 4.999	50
de 5.000 a 9.999	100
de 10.000 a 14.999	150
de 15.000 a 19.999	200
més de 19.999	250

10. COMPOSICIÓ DEL CONGRÉS DE LA CONC

El congrés de la CONC estarà compost pels delegats i delegades següents:

- 630 elegits pels congressos de les federacions i unions d'acord amb la seva cotització mitjana.
- Els membres de la CE de la CONC.
- Representació de Trade, SME i Acció Jove.

11. MEMBRES NATS ALS DIFERENTS CONGRESSOS I CONFERÈNCIES

- Els membres de les comissions executives (o equivalents) de les diferents organitzacions podran ser nats als seus respectius congressos o conferències congressuals, sempre que no superin el 10% dels electes.

- Quan superin aquest percentatge es farà una elecció que respecti les diversitats sindicals i els resultats del congrés anterior.

12. PERÍODE DE COTITZACIÓ I CENSOS

Cotització

La cotització mitjana es calcularà pels resultats dels anys 2008, 2009, 2010 i 2011.

Tancament del cens electoral

El tancament del cens per poder participar en el procés congressual es farà el 30 de juny del 2012, i, en ell, hi figuren tots els afiliats i afiliades que tinguin dret a ser electors segons l'article 8 dels estatuts.

A partir d'aquesta data s'obrirà un període de reclamacions i impugnacions de quatre dies. Finalitzat aquest període es publicarà el cens definitiu.

13. AFAVORIR LA PARTICIPACIÓ DE DONES, JOVES I IMMIGRATS

- Tendir a la representació de les diversitats, com a mínim segons la seva presència percentual.

- En el cas de les dones, a partir de l'elecció de tres o més es complirà la proporcionalitat de gènere segons afiliació.

– A partir del segon nivell, les organitzacions en les quals, en aquest àmbit, l'afiliació de dones sigui superior al 50% i no puguin cobrir la proporcionalitat real en termes de racionalitat garantirán que la presència d'aquestes a les candidatures no sigui inferior al 50%.

14. PARTICIPACIÓ ESPECÍFICA DE TRADE, SME i ACCIÓ JOVE

Delegats i delegades en funció de quotes a partir d'un mínim d'un delegat o delegada per cada una d'aquestes organitzacions.

Representació de SME-CCOO

L'SME-CCOO estarà representat en el congrés amb dos delegats o delegades amb dret a vot. A efectes de funcionament del congrés, formaran part de la delegació de la Federació de Serveis a la Ciutadania.

Representació Trade

La representació del Trade en el congrés serà de dos delegats o delegades.

Representació Acció Jove

La representació d'Acció Jove en el congrés serà de dos delegats o delegades.

15. RESPONSABILITAT DE LES DIFERENTS CONVOCATÒRIES

Assemblees de primer nivell

Les assemblees del primer nivell, les convocaran els sindicats comarcals amb coneixement i acceptació de la federació i unió corresponent.

Si no hi ha sindicat comarcal o intercomarcal, la convocatòria es farà per acord de la federació i unió corresponent.

En el cas dels sectors reconeguts, la convocatòria la farà la federació amb el coneixement i l'acord de la unió corresponent.

En l'àmbit dels sindicats comarcals que no estiguin constituïts i quan la cotització mitjana del període no arribi a 300, es podrà fer una convocatòria única i conjunta del primer i el segon nivell.

Les persones que ocupin càrrecs sindicals fora de l'empresa podran formar part de les candidatures de restes en el seu àmbit de responsabilitat per ser delegats o delegades al congrés del sindicat comarcal.

Sindicats comarcals i intercomarcals

La convocatòria dels congressos dels sindicats comarcals i intercomarcals es farà per proposta acordada entre la federació i la unió corresponent.

Federacions i unions

Cada federació i unió farà la proposta de celebració del seu congrés en el marc del calendari global de la CONC.

Congrés de la CONC

Serà convocat pel Consell Nacional.

16. MAPA DE CONVOCATÒRIES DEL PROCÉS CONGRESSUAL

Totes les organitzacions han de tancar abans del 20 de juliol el mapa de convocatòria de les assemblees d'empreses i restes en el primer nivell, especificant el dia, l'hora i el lloc per al debat i l'elecció.

El mapa es completarà en la mateixa data amb les dates i el lloc de les conferències i els congressos de la resta d'estructures de la CONC: sindicats comarcals i intercomarcals, federacions i unions.

Per tal de garantir una total transparència en el procés congressual i facilitar el seu desenvolupament, el mapa de totes les reunions estarà informatitzat per al seu coneixement i la implementació de les dades i en funció del nivell d'accés de cada usuari.

17. COMISSIÓ ASSESSORA DELS PROCESSOS CONGRESSUALS I D'INTERPRETACIÓ DE NORMES

– La Comissió de Normes del conjunt del procés congressual serà elegida pel Consell de la CONC.

– Serà responsable del seguiment de tot el procés congressual i de l'anàlisi i la resolució de les impugnacions presentades.

– El seu funcionament es fonamentarà en el consens propi de la confiança entre les persones que la formen. Quan no sigui possible el consens, les decisions es prendran previ

procés de participació i consulta a les parts implicades i s'expressarà en una resolució motivada.

18. COMPOSICIÓ DELS QUADRES REPRESENTATIUS

La Comissió de Normes del X Congrés, amb el suport de la UARC, informarà totes les organitzacions del nombre total de delegats i delegades per a tot el procés congressual en el seu àmbit, així com de la seva composició.

La Comissió de Normes del X Congrés, en el marc del debat confederal, farà les modificacions que calgui per respectar les necessitats de l'estructura de doble pota, sectorial i territorial, des de la SSE fins al Congrés Confederal estatal.

20. IMPUGNACIONS

En el primer nivell, les impugnacions i reclamacions seran presentades davant l'òrgan o els òrgans convocants i podran ser recorregudes davant la Comissió de Normes de la CONC. En cas de no tenir sindicat constituït, es constituirà una comissió mixta entre les dues organitzacions responsables de la convocatòria.

El termini de reclamacions i impugnacions serà el dia hàbil següent al de la celebració de l'acte de votació, i per al recurs, el següent després de conèixer la resolució de l'òrgan.

L'òrgan convocant ha de resoldre amb temps suficient per donar marge al recurs i no perjudicar la participació en el segon nivell. La resolució haurà de donar-se, en tot cas, entre el 3 i el 26 de setembre.

Quan facin referència a l'actuació de l'òrgan o per recórrer les seves decisions, així com en la resta de nivells, les reclamacions, les impugnacions i els recursos es faran davant la Comissió de Normes de la CONC.

La Comissió de Normes tindrà com a límit per resoldre reclamacions impugnacions i recursos fins a dos dies naturals abans de la celebració de l'acte congressual del nivell següent al qual es produeix la reclamació.

21. TRANSITÒRIES

D'acord amb les decisions del IX Congrés es duran a terme les fusions de les unions comarcals de l'Alt Penedès – Garraf amb la de l'Anoia i la del Bages–Berguedà amb la d'Osona.

En aquest sentit, tindran unes normes complementàries per

regular el seu procés, que seran:

– Els quadres representatius seran els que corresponen a l'afiliació de cada unió actual.

– El congrés de dissolució de cada unió actual i el que dona lloc la nova fusió es realitzarà al mateix local i el mateix dia.

– En el congrés de dissolució es debatrà el balanç de treball del mandat, s'elegirà la delegació al congrés de la CONC i s'aprovarà la dissolució.

– En el congrés de fusió es debatrà el document de propostes i s'elegiran els òrgans de direcció.

– La composició numèrica del congrés de fusió serà la suma de la dels congressos de dissolució de cada unió.

Sindicats comarcals i intercomarcals

– Els sindicats comarcals i intercomarcals constituïts en cada sector a cada unió es dissoldran i es fusionaran seguint el mateix itinerari de les unions.

– La dissolució i fusió es farà dins d'un mateix procés congressual.

– En el congrés de dissolució es farà balanç i s'elegiran les delegacions als congressos de les federacions i les unions corresponents.

– En el de fusió es discutirà el document de treball i s'elegiran els òrgans de direcció.

– En el cas que un sindicat estigui constituït i l'altre no, el constituït farà un congrés de dissolució. Les bases delegatives d'ambdós s'unificaran per a la conferència o el congrés.

– En el cas que cap estigui constituït, les dues bases delegatives s'unificaran per a fer la conferència de fusió.

El Barcelonès

D'acord amb la resolució al respecte aprovada pel Consell Nacional, el Barcelonès organitzarà una conferència, en les dates que corresponen a les unions territorials, en la qual es faci balanç de l'activitat del mandat actual i s'elegeixin els delegats i delegades que li corresponen per assistir al X Congrés de la CONC. Conseqüentment, no elegirà cap òrgan de direcció.

Finalitzat el X Congrés de la CONC, el Consell Nacional entrant implementarà les mesures necessàries per acomplir les decisions congressuals al respecte.

22. CALENDARI CONGRESSUAL

13 de març: CONSELL NACIONAL DE LA CONC

Convocatòria del congrés

Del 3 al 28 de setembre

Assemblees a les empreses i restes (primer nivell)

Del 8 d'octubre al 26 d'octubre

Congressos i conferències de sindicats comarcals i intercomarcals (segon nivell)

Del 7 a l'11 i del 19 al 25 de novembre

Congressos i conferències de les unions comarcals i intercomarcals

Del 12 al 18 de novembre i del 26 de novembre al 2 de desembre

Congressos i conferències de federacions de Catalunya.

Per raons excepcionals i extraordinàries, la Federació de Serveis a la Ciutadania realitzarà el seu congrés els dies 3 i 4 de desembre.

14, 15 i 16 de desembre

Congrés de la CS de la CONC.

Programa d'acció DEL X CONGRÉS DE LA CONC

DEFENSEM DRETS, CONSTRUÏM FUTUR
#CCOO: L'EINA

1) INTRODUCCIÓ

2) CCOO de Catalunya celebrem el X Congrés, després de renovar la nostra representativitat en les eleccions sindicals i de mantenir-nos, un cop més, i des de fa trenta-quatre anys, com a primer sindicat de Catalunya. Unes dades que reforcen la legitimitat que ens donen els 178.669 afiliats i afiliades i els 24.145 delegats i delegades sindicals i que ens esperonen a seguir representant i defensant els interessos laborals, econòmics i socials dels treballadors i les treballadores catalanes.

3) Som conscients de la responsabilitat que tenim a l'hora de fer els debats congressuals, de definir les estratègies sindicals, d'adequar les estructures de funcionament i d'eleger nous equips de direcció perquè CCOO de Catalunya continuï sent una eina útil per a l'afiliació, per defensar els drets laborals i socials aconseguits i per construir alternatives.

4) Vam celebrar el IX Congrés ara fa quatre anys, quan la crisi econòmica ja feia un any que estava instal·lada al nostre país. El que va començar com una crisi hipotecària als EUA, es va convertir en una crisi financera mundial que, a casa nostra, es va trobar amb una bombolla immobiliària i un alt endeutament privat fruit de la dinàmica especulativa i de diner fàcil dels darrers anys. Tot això agreujà la caiguda de l'activitat econòmica i va acabar provocant una crisi social. Es confirmava el que CCOO denunciava des de feia anys: les febleses d'un model econòmic que havia basat el creixement en l'economia especulativa, en la desregulació i en la bombolla immobiliària, que generava llocs de treball precaris i amb poca qualificació, han acabat provocant que l'atur sigui avui el principal problema del país.

5) La desregulació promoguda per les polítiques neoliberals ha estat una de les causes principals de la crisi financera internacional. Un mercat global sense governança global genera desequilibris de poder, i això és especialment greu en els mercats financers on la lliber-

tat de moviments de capital és total i la capacitat de regulació és gairebé inexistent. Per això **reivindiquem un nou ordre internacional que permeti recuperar el control públic de l'economia**, que restableixi la primacia de la política sobre les finances i de la democràcia sobre els mercats.

6) La Unió Europea ha experimentat, en els darrers anys, un canvi radical en el marc de la governança econòmica que ha imposat una deflació competitiva dels salaris i de les condicions de vida i treball, una pèrdua d'espais de diàleg i concertació social, una creixent manca de sobirania i legitimitat democràtica en la presa de decisions, una reducció i privatització del sector públic i importants retallades en drets i prestacions.

7) La capitalització del sistema financer demostra que no eren els salaris ni les condicions laborals els causants de la crisi. Però avui constatem que els mateixos que van provocar el forat financer i especulatiu estan marcant les polítiques d'austeritat, retallades i privatitzacions. Unes polítiques que generen atur, desigualtats, injustícies i empobriment de bona part de la població i que ens estan portant a una llarga recessió. Per això **denunciem les polítiques d'ajust i reducció dràstica del dèficit dels estats** que promouen l'FMI i els governs conservadors o tecnòcrates de la Unió Europea, que posen per davant els mercats i el poder econòmic i financer que les polítiques per a les persones i el ple reconeixement dels seus drets.

8) El creixent nombre de llars a Catalunya i Espanya que no disposen d'ingressos evidencia l'increment de la pobresa com a conseqüència de l'atur i fa necessària l'actuació pública per evitar el risc de fractura social. En aquest sentit **denunciem la voluntat de criminalitzar les persones beneficiàries de prestacions o ajuts públics**, traspasant-los la responsabilitat d'estar a l'atur o sense recursos.

9) Aquests anys s'ha canviat la centralitat del treball per la dels diners com a creadors de riquesa. Des de la doctri-

na neoliberal, per justificar l'augment de les desigualtats, s'ha fomentat l'individualisme, la competitivitat irracional, el pensament únic, el consumisme, la uniformitat i la submissió, a la vegada que s'han normalitzat comportaments antidemocràtics i la repressió per dominar el conflicte social, la qual cosa ha provocat confusió, impotència i resignació a bona part de la ciutadania. El paper dels mitjans de comunicació, cada cop més en mans de grups de poder molt reduïts, ha estat clau en la transmissió dels valors dominants i del pensament únic davant de la pluralitat, la diversitat, la creativitat i la crítica.

- 10) Coincidint amb la fase més dura de la crisi, assistim a una campanya sistemàtica de la dreta política i mediàtica contra el sindicalisme que projecta una imatge distorsionada dels sindicats i els situa com a anacrònics, rígids, poc representatius del món del treball i lligats al poder a través de les subvencions, amb l'objectiu de deslegitimar-los socialment i imposar la lògica mercantilista en les relacions laborals. Més enllà d'això, no podem obviar que aquests missatges interessats s'afegeixen a una certa percepció social d'una part de la ciutadania que ens veu massa institucionalitzats i allunyats de les seves necessitats.
- 11) Aquesta campanya coincideix amb una ofensiva repressora i un retrocés en els drets democràtics i en les llibertats, en un intent d'aturar i criminalitzar el rebuig social a unes polítiques que estan fent retrocedir de forma alarmant el model social aconseguit des de l'inici de la democràcia. **Denunciem la repressió i les campanyes de criminalització que estan duent a terme els governs de Catalunya i l'Estat sobre les persones i els moviments sindicals** i de protesta que han exercit pacíficament el dret de vaga i manifestació en contra de les polítiques dels governs.
- 12) **L'atac contra els drets laborals** respon a l'estratègia global de posar fi al model social europeu i l'estat social. Aquest atac no només prové de les reformes laborals que afebleixen la capacitat negociadora dels treballadors i treballadores i el paper dels sindicats en la defensa dels interessos col·lectius o que afavoreixen clarament els interessos empresarials i donen poder quasi il·limitat als empresaris. Es duu a terme debilitant l'objectiu principal del dret del treball: la reducció de les diferències entre les dues parts d'una relació laboral, empresa i treballador o treballadora, mitjançant la desregulació i individualització de les relacions de treball i limitant l'actuació dels jutges. Així mateix, els drets laborals s'afebleixen si el treball i el sentiment de pertinença a la classe treballadora perden valor; per això reivindicuem la col·lectivitat davant de l'individualisme.

- 13) Estem vivint un procés de **pèrdua de drets de ciutadania** que està posant en perill els serveis públics sota l'excusa de la crisi i la insuficiència pressupostària. Durant els darrers anys, Espanya i Catalunya havien retallat distàncies amb altres estats europeus en la inversió i el desenvolupament de l'estat del benestar, però d'ençà del 2008, el Govern espanyol ha reduït, d'acord amb els mandats de la Unió Europea, i amb més intensitat des de les victòries electorals de CiU a Catalunya i del PP a Espanya, els pressupostos destinats al seu manteniment i les seves estructures. Estem assistint a un traspàs de rendes del treball a rendes del capital; a una acumulació de riquesa desmesurada en mans de molt poques persones; a un procés especulatiu que no té límits ni morals, ni geogràfics ni polítics i que afecta des de les hipoteques de les nostres cases fins a les finances dels estats; a una ofensiva recentralitzadora que està posant en qüestió l'existència de l'Estat plurinacional. Unes polítiques que comporten l'augment de la pobresa, la liquidació de les classes mitjanes i el desmantellament accelerat dels serveis públics.
- 14) **La prevalença del sector financer sobre l'economia productiva**, dels mercats sobre la política i de la manipulació informativa sobre la comunicació lliure, objectiva i plural posen en perill la mateixa democràcia i necessiten respostes col·lectives i de mobilització social. Com a sindicat, volem influir en com es configura el model de país, i les mobilitzacions, el diàleg, la concertació social i les aliances amb altres organitzacions i moviments socials són les nostres armes per intervenir en totes les matèries que afecten les condicions de vida de les persones treballadores.
- 15) **La contribució del sindicalisme al llarg de la història** ha estat clau per a la creació i el desenvolupament dels sistemes moderns de relacions laborals, destinats a equilibrar col·lectivament la profunda asimetria i les desigualtats que caracteritzen el contracte individual entre empreses i treballadors, i per fer avançar els drets de ciutadania com a part del salari social. Però aquesta crisi profunda ens obliga a repensar les nostres pràctiques, a adaptar les nostres propostes i actuacions i a transformar les nostres estructures organitzatives a partir de reafirmar les nostres senyes d'identitat i els valors que representen.
- 16) El X Congrés és una oportunitat per discutir i aprovar les prioritats sindicals per al proper mandat. Per portar les nostres als centres de treball i debatre-les amb la ciutadania, les entitats i els moviments socials.

- 17) Tenim propostes per defensar drets, per combatre l'atur i per limitar els efectes destructors de la reforma laboral en les persones que tenen més dificultats en el món laboral. **CCOO som el sindicat que defensa els drets de les persones treballadores tinguin feina o no.**
- 18) Estem decidits a **recuperar drets laborals** i a restablir els equilibris en les relacions laborals, que han destruït les reformes laborals, a través de l'acció sindical i la negociació col·lectiva, reforçant el sindicalisme de proximitat a les persones treballadores i gestionant el conflicte obert a les empreses amb la denúncia i la mobilització i amb la negociació i la proposta.
- 19) **Ens situem clarament en la defensa de l'estat del benestar** com a conquesta històrica d'una societat més justa i d'una major cohesió social. No volem ni podem renunciar a la igualtat en el repartiment de la riquesa i al benestar individual i col·lectiu que permeti a les dones i els homes de Catalunya l'exercici ple de la llibertat democràtica.
- 20) Reivindiquem una altra governança europea que recuperi els valors de l'Europa social, així com polítiques que canviïn les retallades i les privatitzacions per les polítiques d'estímul que donin suport a l'economia productiva que facin de l'estat del benestar el generador de drets i d'ocupació.
- 21) **Tenim propostes per construir alternatives** mitjançant una fiscalitat justa i equitativa, la lluita contra el frau i l'evasió fiscal i una reforma financera que permeti recuperar el crèdit per a les empreses. Amb un model de finançament just i equitatiu per a Catalunya que estigui al servei de les persones i dels seus drets.
- 22) Apostem per una sortida de la crisi amb un altre patró de creixement basat en la innovació, la recerca, la qualificació professional i la producció de valor afegit. Que faci de la sostenibilitat i del respecte del medi ambient una oportunitat de desenvolupament econòmic. Que aposti pel ple reconeixement dels drets laborals i socials, la igualtat entre dones i homes i l'eradicació de qualsevol tipus de discriminació.
- 23) Volem construir les alternatives amb l'afiliació i amb els treballadors i les treballadores des d'un sindicalisme obert, proper i participatiu, aprofundint en la unitat d'acció sindical i teixint aliances amb altres entitats i moviments socials.
- 24) Ens proposem **adaptar la nostra organització per**

ser més útils i propers a les persones i més representatius dels treballadors i les treballadores, enfortint la confederalitat i la col·laboració entre les nostres estructures sectorials i territorials, simplificant i reduint els òrgans de direcció, apostant per la transparència, l'optimització de recursos, l'ètica i la independència sindical.

- 25) **Les nostres propostes estan arrelades a les nostres senyes d'identitat** i als valors del sindicalisme de classe i a la seva lluita en la defensa dels drets dels treballadors i les treballadores que avui configuren la Comissió Obrera Nacional de Catalunya: un sindicat nacional i de classe.

26) **EIX 1: LA LLUITA CONTRA L'ATUR I LA DEFENSA DE L'ESTAT DEL BENESTAR**

- 27) En un context com l'actual on la crisi econòmica i l'atur que provoca semblen poder justificar qualsevol pèrdua de drets socials i de ciutadania, CCOO volem ser un referent defensant els drets i proposant alternatives a un sistema que anteposa el mercat a les persones i les retallades als drets, i que no és capaç de donar resposta a l'atur ni garantir la protecció social i econòmica que eviti la pobresa i l'exclusió social a la qual cada vegada estan exposades més persones al nostre país.
- 28) L'hegemonia del pensament neoliberal persegueix el desballestament del model social europeu sobre el qual se sustenta l'estat social que garanteix el mínim vital als ciutadans i ciutadanes, la Seguretat Social en cas de necessitat i els drets de ciutadania. I pretén fer responsables de la seva situació les persones sense feina o sense recursos.
- 29) **Denunciem la voluntat de criminalitzar les persones beneficiàries de la protecció per atur i dels perceptors d'ajuts públics.** Però la crítica situació del mercat de treball demostra que les persones sense feina no ho estan de forma voluntària, sobretot aquelles que esgoten la prestació contributiva per atur i passen a percebre subsidis o ajuts públics d'una quantia que posa en risc la subsistència.
- 30) El dret del treball ha de recuperar el seu paper equilibrador, sobretot per limitar la desprotecció davant la qual es troben les persones amb majors dificultats d'accés al mercat de treball i de mantenir-s'hi. Cal vetllar perquè es mantingui la normativa sobre la igualtat d'oportunitats i l'eliminació de la discriminació per qualsevol raó en el mercat de treball.

- 31) **Propostes de defensa i millora dels drets de les persones aturades i per a la creació d'ocupació:**
- 32) Els milers de **persones aturades** a Catalunya han de tenir garantida la seva protecció social, però també han de disposar de rendes alternatives al treball. La persistència de la situació de crisi està provocant que més de la meitat de les persones sense feina ho estigui des de fa més de dos anys, i per tant, el risc de desprotecció econòmica creix per l'esgotament de la prestació contributiva o del subsidi per atur.
- 33) **Defensem el manteniment de la prestació i el subsidi per atur** com a dret d'ingressos alternatius al treball i per la renovació de l'ajut destinat a qui hagi esgotat la protecció per atur de qualsevol naturalesa. Ens mobilitzarem contra les propostes que pretenguin posar en perill aquest dret.
- 34) Cal garantir ingressos econòmics que assegurin la subsistència de les persones aturades que esgoten la protecció econòmica per atur. A Catalunya, cal que es recuperi la finalitat inicial de la **renda mínima d'inserció (RMI)**, és a dir, prestar el suport adequat per atendre les necessitats bàsiques per viure en la societat, al mateix temps que es garanteixen les accions per promoure la seva inserció social i laboral i s'evita l'exclusió social i la pobresa.
- 35) Ha de donar-se compliment a allò que determina l'Estatut d'autonomia de Catalunya: les persones o famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una **renda garantida de ciutadania (RGC)** que els assegurí ingressos superiors al llindar de la pobresa. La creixent situació de desprotecció econòmica i de risc o situació de pobresa exigeix una resposta urgent en forma de garantia d'ingressos mínims, equivalents a l'indicador de rendes de suficiència de Catalunya.
- 36) L'única manera de posar fi a l'atur és crear ocupació. Només es poden crear llocs de treball amb la reactivació econòmica i de la demanda interna que incentivin la producció i la creació de llocs de treball. Tot i això són necessàries polítiques actives d'ocupació.
- 37) Les **polítiques actives d'ocupació (PAO)** han de contribuir a millorar les oportunitats d'ocupació de les persones sense feina, així com actuar a les empreses per ampliar les ofertes de treball. Han de ser útils i han de reforçar-se l'orientació i la informació, així com apostar pels serveis públics d'ocupació de qualitat.
- 38) Denunciem el continu desprestigi dels serveis públics d'ocupació per part dels mateixos responsables polítics, que generen una opinió pública favorable a la substitució dels sistemes públics per serveis de caràcter privat. També denunciem que es concentri més de la meitat del pressupost en polítiques d'ocupació a bonificar la contractació, una fórmula que s'ha demostrat inútil per crear ocupació i per incidir positivament en la inserció de col·lectius amb majors dificultats i que, únicament, ha contribuït a reduir costos empresarials i a incrementar els costos en cotitzacions de l'INEM.
- 39) Els darrers quatre anys s'ha produït una continuada davallada dels pressupostos per a polítiques actives d'ocupació. Entre el 2009 i el 2012, en plena crisi econòmica i increment de l'atur, els pressupostos estatals per a polítiques d'ocupació s'han reduït en més del 28%. L'any 2012, Catalunya ha rebut un 58% menys de pressupost per a ocupació. Considerem absolutament injustificada aquesta limitació pressupostària en un escenari que requereix més i millors polítiques que millorin les oportunitats d'ocupació.
- 40) **Les persones amb especials dificultats d'ocupació**, com són les joves, les que tenen alguna discapacitat, les aturades de llarga durada o amb més de 50 anys, o les que tenen escassa qualificació professional patiran, en major mesura, les conseqüències d'aquesta retallada pressupostària. En aquest sentit, es posa en perill la igualtat d'accés al mercat de treball i de mantenir-s'hi i fa que es perpetuin les situacions de discriminació. S'accentuen les diferències si no s'articulen mesures de lluita contra aquesta discriminació.
- 41) Cal reforçar la concertació social en matèria de polítiques d'ocupació. Els agents socials i el Govern vam consensuar, en el si del Consell de Direcció del SOC, l'Estratègia catalana per l'ocupació, que entre les seves línies estratègiques destaquen: l'adaptació de les polítiques actives d'ocupació a col·lectius, territoris i sectors, la integració de les polítiques actives i passives d'ocupació, la cartera de serveis d'ocupació adaptada a les necessitats d'empreses i persones, la consolidació del SOC com a prestador de serveis en xarxa o les estratègies de desenvolupament territorial... Així mateix, vam aprovar el Pla de desenvolupament de polítiques actives. Cal que es prioritzin les mesures d'ocupació establertes en ambdós documents.
- 42) Han d'obrir-se línies de treball sindical sobre l'economia social com a possible alternativa per a la generació d'ocupació.

- 43) Els avenços en matèria **d'igualtat laboral de dones i homes** estan en perill davant les reformes del mercat de treball. Amb el retrocés en drets laborals i socials, la vida de les dones empitjora en la triple dimensió en la qual aquestes pateixen la crisi: com a treballadores per l'agreujament de les seves condicions laborals i perquè estan més afectades per l'atur, a més que la seva situació de partida ja era pitjor; com a ciutadanes usuàries dels serveis públics que pateixen els efectes de les retallades i la manca de recursos per a l'atenció a les persones i, per últim, com a sustentadores de l'estat del benestar i responsables del treball reproductiu per un pacte social no escrit, la seva càrrega de treball ha augmentat considerablement amb l'afebliment dels drets socials.
- 44) L'escletxa salarial entre homes i dones, en lloc de reduir-se, es va ampliant cada any, i es demostra que la màxima d'igual salari per treball d'igual valor està lluny de ser una realitat al nostre país. Per reduir les diferències retributives calen polítiques d'igualtat que evitin qualsevol discriminació de gènere, polítiques salarials que garanteixin una millora dels salaris en general, polítiques d'ocupació per reduir la segregació per sexes en l'ocupació i polítiques de família amb mesures de conciliació que permetin la plena participació de les dones en el mercat de treball.
- 45) El treball és un dret de les **persones amb discapacitat**. Un treball al qual han d'accedir en igualtat de condicions laborals, de remuneració, de promoció professional i de drets sindicals. Les dificultats pressupostàries no poden servir d'excusa per posar en perill la continuïtat de projectes laborals ni deixar a l'atur persones ocupades amb discapacitat i sense.
- 46) S'ha de garantir la incorporació de les persones amb discapacitat al treball. La integració social plena passa per la incorporació normalitzada en el món del treball, prioritant el treball a empreses ordinàries per l'acompliment de la quota de reserva establerta fa trenta anys a la LISMI, l'eliminació de les diverses barreres a l'accés al mercat de treball i el suport a la seva integració.
- 47) Per a les persones amb discapacitat que no puguin accedir al mercat ordinari s'ha de garantir l'accés al mercat protegit, és a dir, als centres especials de treball i que disposin del suport necessari per a la seva plena integració.
- 48) La **formació professional per l'ocupació** és un dret dels treballadors i les treballadores per millorar les seves oportunitats d'ocupació, però també per aportar major competitivitat a les empreses i, així, contribuir al canvi cap a un model productiu basat en el valor afegit i la qualitat de l'ocupació i de la producció. S'ha de garantir l'accés a la formació a totes les persones i col·lectius, en igualtat de condicions, així com la qualitat d'aquesta. La formació i la qualificació han de contribuir a una major igualtat en el mercat de treball i a superar la divisió sexual del treball, orientant la formació de les dones cap a professions tradicionalment masculinitzades i que gaudeixen de més reconeixement social i retributiu. Cal impulsar la formació a les PIME.
- 49) CCOO vam consensuar un model de formació professional per a l'ocupació en el qual les organitzacions sindicals i patronals havíem d'anar abandonant, progressivament, l'execució d'accions formatives, a l'hora que reforçàvem el nostre paper en la direcció del sistema. Hem de ser protagonistes en l'elaboració de les polítiques de formació i en la definició, disseny, planificació, control i avaluació d'aquestes. El finançament de la formació professional per a l'ocupació, que prové de quotes de caràcter finalista abonades per treballadors i treballadores i per empreses, justifica el nostre rol al sistema de formació.
- 50) La formació ha de continuar sent un instrument per a l'acció sindical. S'ha de reforçar el dret a l'accés a la formació i als permisos individuals de formació, l'acreditació de competències professionals i la vinculació entre qualificacions i classificació i promoció professional. També s'ha de treballar en la difusió de la formació als centres de treball. La representació legal dels treballadors ha de participar en la gestió i el control dels permisos individuals de formació i en els plans de formació de demanda o bonificada. S'ha d'analitzar l'impacte que té la formació sobre les persones treballadores i que els permeti tenir més competències i opcions ocupacionals en el seu sector, i en general, en el mercat de treball.
- 51) Considerem imprescindible el desenvolupament definitiu del sistema de qualificacions professionals. Han d'integrar-se els tres subsistemes de formació: formació professional inicial, formació contínua i formació ocupacional i el sistema d'acreditació de competències professionals per fer realitat el dret a la formació al llarg de la vida, al marge de l'edat o de la situació respecte del mercat de treball de la persona.
- 52) També ha de posar-se en marxa un sistema únic d'acreditacions de competències professionals que permeti acreditar tant les competències adquirides per l'experiència laboral com mitjançant la formació no formal.

- 53) Les **persones joves** estan especialment afectades per la manca d'ocupació. Milers de joves encara no han tingut la seva primera feina. En general, tot el jovent presenta dificultats d'accés al treball. En relació amb el nivell formatiu que presenten, per una banda, hi ha un important nombre de joves amb dèficits formatius a causa de l'abandonament prematur del sistema educatiu i, per altra, molts joves sobrequalificats, és a dir, amb titulacions universitàries que, tot i així, no tenen oportunitats d'ocupació.
- 54) Calen polítiques d'ocupació específiques per a cada tipus de problemàtica. Així, són necessàries mesures que garanteixin pràctiques laborals, amb respecte als drets laborals, per a qui té qualificació suficient, i programes que combinin la formació i el treball, sense precarització de les relacions laborals, per a qui presenta dèficits formatius.
- 55) Adreçat a joves amb dèficits formatius, apostem per un model que combini la formació teòrica en centres del sistema educatiu o formatiu amb la pràctica a una empresa, mitjançant un contracte de treball i la presència d'un tutor al lloc de treball, degudament qualificat. La correlació entre demanda de l'empresa i formació facilitarà la futura contractació a l'empresa. La participació de la representació legal dels treballadors en el seguiment dels processos és bàsica.
- 56) Defensem que els contractes de formació mantinguin el respecte als drets laborals i no suposin una major precarietat del treball de les persones joves, al mateix temps que es garanteixi una formació de qualitat i que s'adeqüi al lloc de treball. Rebutgem les propostes de pràctiques no laborals, sense contracte ni salari, que només suposen l'abaratiment de costos laborals per a les empreses i la precarització laboral de les persones joves. La RLT ha de vetllar per l'adequació de l'activitat a l'empresa i la formació rebuda al centre educatiu o formatiu, i perquè aquesta via no suposi la substitució de personal fix per un altre de precari i sense drets laborals.
- 57) Defensem una **mobilitat laboral** de qualitat i lliurement escollida. Cal, per tant, un sistema d'informació compartit i compatible sobre ofertes i demandes de treball de tot l'Estat, així com impulsar la xarxa EURES perquè sigui un instrument eficaç i útil per a la mobilitat laboral a Europa i que no es limiti, merament, a la intermediació laboral, sinó que garanteixi també una xarxa d'assessorament i orientació que assegurï la informació que requereixen les persones usuàries. En aquest sentit, continuarem impulsant l'assessorament sindical per a les persones que volen anar a treballar a fora a través de les nostres oficines del CITE (Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers).
- 58) **CCOO de Catalunya és un sindicat que defensa les persones treballadores tinguin feina o no.** Per això reforçarem els nostres instruments d'assessorament per a les persones afiliades que es troben a l'atur i establirem un protocol perquè les persones en situació d'atur que hagin esgotat totes les prestacions públiques puguin seguir vinculades al sindicat encara que no puguin pagar la quota.
- 59) Proposem que les treballadores sexuals tinguin plenament reconeguts els seus drets de ciutadania i el reconeixement legal de la seva activitat laboral. Lluitem contra la seva estigmatització i exigim mesures contundents i efectives contra el tràfic de persones amb la finalitat d'explotar-les sexualment.
- 60) **De les polítiques d'austeritat a les d'estímul i reactivació econòmica:**
- 61) El principal problema social del nostre país és l'atur, i aquest només es pot combatre amb la creació d'ocupació. Tan sols es crearan llocs de treball amb l'impuls de l'activitat econòmica. Les polítiques d'austeritat i les retallades socials solament contribueixen a la contracció econòmica i a més atur i pobresa. S'ha de passar de **les polítiques per als mercats a les polítiques per a les persones.**
- 62) Les polítiques d'ajustament dificulten que puguem convergir amb el **model social europeu**, ja que partim d'un estat del benestar menys desenvolupat i que es pretén aprimar. Cal recuperar els valors de l'Europa social. És necessari un nou contracte social per a una Europa de la solidaritat i de la cooperació contra l'Europa de la competició i la desregularització que volen imposar els mercats.
- 63) A Europa, els drets socials han de passar per davant de les llibertats econòmiques. Aquest és l'esperit de la Carta de Drets Fonamentals integrada en el Tractat de Lisboa, i així ha de recollir-se de manera visible i clara en un **protocol de progrés social** que sigui annexat en el Tractat per tal d'evitar el dúmping social i fiscal entre països europeus.
- 64) Els estímuls a l'economia han de procedir de l'increment de la demanda, interna i externa, però també de la inversió, pública i privada, i ser compatibles amb el control del dèficit i el deute públic. Rebutgem la fórmula de buscar la competitivitat a través de l'abaratiment del factor treball, que s'ha demostrat inútil.

- 65) Davant la crisi del deute sobirà calen mesures urgents com l'ampliació del paper del Banc Central Europeu i la creació dels eurobons. Cal canviar les polítiques d'austeritat i de reducció del dèficit per inversions estructurals adreçades a recuperar el creixement, adaptades a cadascun dels països i que no computin en el càlcul dels dèficits públics. Els interlocutors socials s'han d'integrar en tots els processos que conformen la governança econòmica europea, incloent-hi l'elaboració dels plans nacionals de reforma.
- 66) **Rebutgem el model de globalització neoliberal** que s'ha aguditzat els darrers anys en el marc de la crisi mundial. L'ofensiva per reduir els dèficits públics comporta riscos en l'àmbit polític, econòmic i social que necessiten una resposta coordinada per part del sindicalisme internacional. Per això donem suport a la consolidació de la Confederació Sindical Internacional (CSI) en els seus objectius d'aconseguir una globalització equitativa que creï ocupació, respecti els drets laborals, ofereixi protecció social, aposti pel diàleg social i avanci en la igualtat de gènere.
- 67) Reclamem que s'apliqui el Pacte mundial per l'ocupació, que es garanteixi el treball digne i l'aplicació de les normes internacionals del treball per tal d'assolir els objectius del mil·lenni l'any 2015. Reclamem també la regulació efectiva dels mercats financers a escala mundial, un govern democràtic de la globalització, l'extensió de la cultura de la pau i un model de desenvolupament sostenible en l'àmbit social, econòmic i mediambiental.
- 68) La capitalització de la banca ha confirmat que la **reforma del sistema financer** era necessària i urgent, i que els problemes de l'economia no estan ni en els salaris ni en els drets laborals, sinó en unes institucions financeres, atrapades en la bombolla immobiliària, que són incapaces de complir amb la seva funció de garantir el finançament a l'economia productiva.
- 69) Ni la ciutadania, ni els treballadors i treballadores del sector no han de pagar el rescat del sistema financer amb més retallades ni pèrdua de drets. Per això, reclamem l'aprovació de **l'impost sobre les transaccions financeres** que gravi els moviments de capital i l'economia especulativa, i que els futurs beneficis de les entitats intervingudes es destinin a tornar el diner públic i no al repartiment de dividendes als accionistes.
- 70) S'han de depurar responsabilitats dels gestors i supervisors relacionats amb la fallida bancària, s'ha de reclamar la devolució de les indemnitzacions milionàries percebudes pels directius d'entitats financeres amb pèrdues i s'ha d'exigir transparència i control públic dels diners del rescat.
- 71) Cal donar solucions globals a les situacions que han provocat les polítiques comercials de les entitats sobre les persones, tant les que han vist afectats els seus estalvis o les que han perdut el seu habitatge per manca de recursos econòmics per poder fer front al pagament de la hipoteca.
- 72) La crisi ha posat de manifest la necessitat de disposar d'instruments públics financers que puguin garantir que el crèdit arribi a les empreses, especialment a les PIME, i a les famílies. La situació actual ofereix l'oportunitat de crear una **banca pública** amb control i participació social, mantenint una part del sistema financer sota titularitat pública que garanteixi l'accés universal als serveis financers i eviti l'exclusió financera en funció de la renda o del territori.
- 73) Cal una **reforma fiscal justa i equitativa** on pagui més qui més té i qui més guanya. És necessari l'enfortiment del nivell d'ingressos públics com a base per sustentar el nou creixement econòmic, per això el nostre sistema fiscal ha de millorar i guanyar en progressivitat.
- 74) Per fer un sistema fiscal més equitatiu s'ha d'equiparar la fiscalitat del treball a la del capital, s'ha d'augmentar l'impost de societats de les grans empreses amb beneficis i s'ha d'instaurar un impost per a les grans fortunes i evitar l'elusió del pagament d'impostos a través d'instruments fiscals com les SICAV.
- 75) Cal lluitar amb més voluntat política, i instruments adequats, contra el frau i l'economia submergida per incrementar els ingressos públics. Cal abolir els paradisos fiscals per evitar l'evasió de capitals i el blanqueig de diners. Cal promoure el rebuig social del frau fiscal, deslegitimar aquestes pràctiques i endurir les penes als defraudadors per posar fi a la seva impunitat. En aquest sentit, la mesura presa pel Govern del Partit Popular d'amnistiar els defraudadors és, a més d'injusta, la pitjor pedagogia possible per combatre el frau fiscal. S'ha de fer aflorar el treball submergit que nega els drets i deixa en plena indefensió, sobretot dones, joves i persones immigrants.
- 76) S'ha d'introduir el concepte de fiscalitat ambiental per afavorir formes de produir i consumir més netes i eficients i amb menys impacte ambiental, i per evitar l'externalització cap a l'àmbit públic de costos socioambientals, derivats d'empreses i particulars.

- 77) Catalunya necessita un **nou model de finançament** suficient, equitatiu i solidari al servei de les persones. Un model basat en el **concert econòmic solidari** que garanteixi la suficiència financera per atendre les competències a partir de la recaptació i gestió pròpia dels impostos i l'aportació solidària a les comunitats amb menys recursos. La capacitat de gestió dels impostos per part de Catalunya ha de servir per incrementar la coresponsabilitat fiscal i reforçar l'autogovern i no només per abaixar impostos. Cal recuperar l'impost de successions, que permetria ingressar entre quatre-cents i cinc-cents milions d'euros anuals addicionals i que només afectaria el 10% dels contribuents d'aquest impost, els beneficiaris de les herències importants.
- 78) El **desenvolupament de l'estat del benestar** és necessari per recuperar l'activitat econòmica. Els estats socials, tal com està demostrant la crisi, són generadors d'activitat econòmica i creadors d'ocupació, ja que la protecció social i el sector públic estimulen la demanda interna i el consum i mantenen i generen ocupació. A Catalunya, la reducció sistemàtica de l'estat del benestar que impulsen els governs de CiU i PP ha comportat fins ara una reducció d'uns quatre mil llocs de treball, per això rebutgem aquestes polítiques de retallades i privatitzacions de serveis públics i reivindiquem una nova oferta pública d'ocupació per consolidar les plantilles i garantir els serveis públics.
- 79) Cal avançar cap a una **Administració pública al servei dels ciutadans i les ciutadanes** que garanteixi els principis constitucionals d'accés a la funció pública basada en el mèrit, la capacitat, la igualtat i la publicitat, i que millori la participació i el control públic i la major eficiència en termes econòmics, socials i comunicatius.
- 80) Cal racionalitzar l'Administració per evitar duplicitats, superposicions i per assegurar la relació fluida i coordinada entre els diferents serveis. No és raonable una territorialització que no tingui en compte els espais de comunicació i participació ciutadana al territori, ni la gestió excessivament centralitzada. Alhora, defensem i reivindiquem el sosteniment econòmic i competencial de les administracions locals, que són les més properes a la ciutadania.
- 81) Cal fomentar una **indústria** forta com a motor de l'economia productiva, ja que sense indústria no hi ha futur, així com per la producció de valor afegit a partir de la creació d'ocupació de qualitat i estable, aplicant innovació (tecnològica o no) i apostant per la formació dels treballadors i les treballadores. Per això es necessiten polítiques d'estímul, així com el treball conjunt del Govern i dels agents socials i econòmics per tal d'assentar les bases necessàries per impulsar la indústria amb els següents objectius: accés a recursos econòmics a mitjà i a llarg termini, redimensionament de les empreses, planificació d'infraestructures necessàries per al canvi de model productiu, eficiència energètica i potenciació d'energies renovables, impuls de la formació i qualificació de treballadors i treballadores, inversió en recerca, desenvolupament i innovació i suport a la internacionalització de les empreses.
- 82) Els **salaris** també han de ser motor de l'economia, reduint el percentatge de persones ocupades que perceben baixos salaris, la precarietat laboral i els abusos en el treball a temps parcial, estacional o a temps determinat no justificat. Salaris dignes són garantia de creixement econòmic i increment de la demanda interna.
- 83) **Defensa de l'estat del benestar, garantia de cohesió social i equitat**
- 84) **L'estat del benestar** ha estat qüestionat obertament per part dels defensors del neoliberalisme, que el volen reduir a una figura purament assistencial: del dret de ciutadania a l'assistencialisme. Però l'afebliment de les polítiques socials provoca una major vulnerabilitat i exclusió social, pobresa i discriminacions.
- 85) El fet que l'Administració s'hagi afeblit financerament i s'hagi reduït la progressivitat fiscal dificulta el manteniment de l'estat del benestar. Les desigualtats socials que la crisi està agreujant exigeixen la redistribució de la riquesa mitjançant el sistema fiscal i la despesa social. És necessari millorar els ingressos públics per garantir la protecció social.
- 86) El **model social europeu** s'ha sostingut sobre l'estat del benestar, que ha estat el resultat de la lluita de la classe treballadora organitzada. Ens situem, clarament, en la defensa d'un model social que promou una societat més justa i cohesionada. No renunciem a l'equitat en el repartiment de la riquesa i al benestar individual i col·lectiu que permeti l'exercici ple de la llibertat democràtica. Mantenir aquest model social exigeix voluntat política, però també recursos econòmics per al seu sosteniment.
- 87) La cobertura de l'estat del benestar no ha estat igual per a totes les persones. Les dones, així com els grups més vulnerables socialment (persones amb discapacitat, infants, persones grans, persones immigrants, entre d'altres), han vist empitjorar, en major mesura, les seves condicions de vida, i l'afebliment de les polítiques de

benestar té un major impacte sobre elles. Cal que les polítiques per a les persones tinguin perspectiva de gènere i vetllin per a l'eliminació de qualsevol tipus de discriminació.

- 88) Per defensar el **dret a la salut** cal preservar, millorar i defensar l'actual sistema sanitari públic pel seu nivell de qualitat, però també pels bons resultats en salut a un cost moderat. Cal tornar al model de sanitat pública de cobertura universal com a dret de ciutadania, amb equitat en l'accés a prestacions i provisió de serveis gratuïts en el moment de l'ús.
- 89) El finançament sanitari ha de ser de caràcter finalista, mitjançant impostos directes, proporcionals i progressius, i a través d'un sistema capítatiu que valori les necessitats reals de salut de la població per damunt de les necessitats d'activitat dels centres.
- 90) L'aplicació de copagaments o la desgravació de les assegurances privades no solucionaran cap dels problemes del sistema sanitari i, per contra, en crearan d'altres (iniquitats, barreres d'accés...), alhora que perjudicaran les classes menys afavorides augmentant la dualitat per classe social. Rebutgem les propostes de l'euro per recepta i el copagament dels medicaments impulsades pels govern central i de Catalunya.
- 91) Considerem bàsic fomentar i desplegar mecanismes reals de participació de professionals i ciutadans en la governança del sistema sanitari.
- 92) Apostem pel **dret a l'educació**. Cal un major finançament per assolir nivells d'abandonament escolar i d'èxit escolar equiparables als països del nostre entorn. L'Estratègia UE-2020 pretén reduir al 15% l'abandonament escolar. Així mateix, per reduir les diferències amb altres països s'ha d'incrementar el nombre de places i de posteriors titulats i titulades, en estudis secundaris de formació professional. Aquesta fita també ha d'afectar positivament el nostre mercat de treball i el model econòmic.
- 93) L'atur està fent augmentar la demanda per a la formació professional, per a programes de qualificació professional inicial, per a escoles de persones adultes i per a escoles oficials d'idiomes. Rebutgem les retallades pressupostàries que dificulten una educació integradora per a l'equitat i la cohesió social i que afavoreixen un model segregador, elitista i mercantil.
- 94) S'ha d'incrementar l'oferta formativa d'ESO i dels ensenyaments professionalitzadors, tant per atendre el creixement escolar com la demanda de retorn del jove al sistema educatiu. S'ha d'assegurar la gratuïtat de l'ensenyament obligatori i secundari amb oferta de places públiques o mitjançant contractes programa en l'ensenyament concertat. La política de taxes i beques a l'educació superior ha d'assegurar la igualtat d'oportunitats.
- 95) **CCOO defensem l'escola pública gratuïta, laica, científica, coeducativa, catalana, inclusiva, compensadora de tota desigualtat**, que asseguri l'educació dels 0 als 16 anys per crear una ciutadania responsable i crítica i una societat justa i democràtica. S'han d'articular els instruments necessaris perquè l'educació sigui accessible per a tothom al llarg de la vida amb igualtat d'oportunitats, amb serveis d'orientació i compatible amb el treball.
- 96) Cal construir un projecte educatiu que incorpori la responsabilitat social en l'educació, l'ús social del temps i la seva relació amb la cura i l'educació de la primera infància, les oportunitats de la xarxa global i la societat pluricultural i plurilingüe per a la construcció d'una ciutadania universal i un accés al coneixement sense restriccions.
- 97) Els **serveis socials** esdevenen un dels principals components de l'estat del benestar. Cal preservar-los, tant per la seva contribució a la cohesió social i a reduir les desigualtats socials, com per ser generadors nets d'ocupació.
- 98) La despesa social d'avui és una inversió preventiva de la qual es recolliran els fruits demà. Cal que la despesa en protecció social a Catalunya s'acosti als estàndards europeus.
- 99) La responsabilitat en la prestació dels serveis socials i la seva coordinació ha de ser pública. Ens oposem frontalment al fet que drets subjectius i universals d'atenció social i econòmica quedin condicionats a pressupostos. Sobretot si tenim en compte que la voluntat política prevalent és la seva mercantilització.
- 100) Les lleis de serveis socials de Catalunya i la **Llei d'atenció a la dependència** i la promoció de l'autonomia personal han quedat pràcticament buides de contingut en no dotar-ne pressupostàriament el desenvolupament. És imprescindible avançar en el desplegament de la Llei d'atenció a la dependència per promoure l'autonomia de les persones i com a generadora d'ocupació. S'ha de donar resposta a qui té el dret reconegut però no gaudeix de la prestació.

L'aturada en el seu desenvolupament pot suposar un retrocés de drets per a les persones en situació de dependència, però també traspasar la càrrega de treball sobre les dones, que n'assumeixen la cura, i limitar el paper dinamitzador de l'activitat econòmica i la creació d'ocupació.

101) Així mateix, els nous requeriments d'accés a la **RMI** només responen a la voluntat de reduir dràsticament la despesa en prestacions, sense tenir en compte les necessitats urgents d'ingressos de les persones sol·licitants i les seves famílies.

102) L'existència de **serveis públics** disponibles per a tothom és la base del model social europeu i ha contribuït a consolidar els estats del benestar. Defensem la titularitat pública de determinats serveis com a única garantia de la ciutadania d'accedir en termes d'equitat, qualitat i igualtat.

103) Hem de posar en valor la tasca que realitzen **els empleats i les empleades públiques**. Denunciem la demonització de treballadors i treballadores públiques que, a més de patir directament les retallades salarials i de condicions laborals i la destrucció d'ocupació, han de suportar que se'ls consideri uns privilegiats. Cal recordar que la ràtio d'ocupació pública per cada mil habitants a Catalunya s'ha anat reduint i se situa entre les més baixes d'Espanya i d'Europa.

104) Reivindiquem la necessitat d'un nombre adequat de professionals i la dignificació de les seves condicions de treball per garantir serveis públics de qualitat. Cal acotar la política de creació d'ens instrumentals, privatitzacions dels serveis públics i generalització de concerts. És necessari el rendiment de comptes sobre la gestió pública o privada de serveis amb finançament públic.

105) S'ha d'impulsar i dotar de recursos suficients el Pacte Nacional per a la **Immigració** per facilitar la inclusió de les persones estrangeres sobre la base de la igualtat d'oportunitats i la igualtat en l'accés a la sanitat, educació, treball i participació. És necessari el redimensionament dels serveis públics per donar respostes a l'augment i a la diversitat de la població.

106) Defensem la convivència i la unitat de la classe treballadora a Catalunya i rebutgem qualsevol intent de dividir-la en funció de l'origen, la procedència, la creença, la llengua, la cultura o el color de la pell. Per això fem una crida a les forces polítiques a comprometre's a no instrumentalitzar el fet migratori amb finalitats electoralis-

tes que aprofiten la crisi per fomentar l'odi i la por entre veïns i veïnes, i entre els treballadors i les treballadores al centre de treball.

107) El **risc de ser pobre**, entès com el fet de no disposar d'ingressos que superin el 60% de la renda mitjana a Catalunya, és molt més alt avui. El 20% de la població sense transferències socials corre el risc de ser pobre. Determinats grups són especialment vulnerables davant la pobresa: dones, persones grans, menors, treballadors i treballadores amb condicions precàries o amb baixa qualificació, persones estrangeres...

108) En aquesta situació, i davant del risc d'exclusió social i econòmica de milers de famílies, és necessari implementar mesures de lluita contra la pobresa, mitjançant prestacions socials de caràcter econòmic, és a dir, transferències de fons públics que actuïn com a estabilitzadors automàtics d'efecte anticíclic per apaiagar les situacions de necessitat que la crisi i l'atur estan provocant.

109) Viure en situació de pobresa no permet gaudir d'un nivell i una qualitat de vida acceptables a la nostra societat, ni exercir plenament els drets fonamentals. La crisi ha disparat la demanda de protecció econòmica i social, però les polítiques de retallades socials en lloc de donar resposta a les necessitats creixents està limitant la cobertura i posant en greu perill la cohesió social i la convivència.

110) Però també calen polítiques públiques d'integració social adreçades als grups de risc social (immigrants, infants, menors en entorns de pobresa o exclusió social) que promoguin la seva inclusió social i laboral de forma transversal i multidisciplinària.

111) Defensem el dret a l'habitatge per a tota la ciutadania i reivindiquem una nova **política d'habitatge** que trenqui el model de propietat, d'inversió especulativa que ha propiciat la bombolla immobiliària i ens ha dut a la crisi.

112) S'ha de fomentar el lloguer assequible per garantir el dret a l'habitatge. El lloguer ha de ser una alternativa real a la compra, per això és necessària la modificació de la Llei d'arrendaments urbans i la creació d'amplis parcs de lloguer a un preu assequible. Cal promoure un parc d'habitatge públic a preu accessible per a la població a partir dels estocs de les entitats financeres tal com preveu el Pacte Nacional per a l'Habitatge, actualment paralitzat per manca de voluntat política i recursos per al seu desenvolupament.

113) De cara a fomentar l'activitat econòmica i l'ocupació en el sector, cal que les administracions públiques impulsin amb urgència un pla de rehabilitació d'habitatges. Per evitar la pèrdua de l'habitatge, cal exigir a les administracions públiques l'increment dels recursos destinats a ajudes per al pagament de l'habitatge. Cal, també, modificar la legislació i la regulació hipotecària espanyola. Reclamem la **dació en pagament de l'habitatge** com una bona fórmula per resoldre el sobreendeutament de les famílies i persones, actualment indefenses davant les entitats financeres i per evitar la pèrdua de l'habitatge per execucions hipotecàries.

114) Defensem el **sistema públic de pensions**, de repartiment, contributiu i solidari. No acceptem les propostes de pensió mínima de caràcter públic i obligatòria, per complementar de forma individual a través de la capitalització que, al marge de la incertesa de la seva rendibilitat futura (perquè depèn de les incerteses borsàries i/o financeres), ja que es basa en una contribució individual, no permet corregir les diferències que es poden produir segons quina sigui la capacitat econòmica i d'inversió de cada persona en funció de la seva situació laboral, personal o familiar. Només un sistema públic i obligatori contribueix a l'equitat.

115) La sostenibilitat del sistema de pensions passa per la millora del mercat de treball, és a dir, per l'increment d'ingressos via cotitzacions socials per a més ocupació, majors salaris, millors condicions de treball, i no només per a la reducció de despeses.

116) **Les nostres pensions no es toquen.** Defensem el dret a les pensions i lluitarem contra els atacs que posin en perill el manteniment del sistema públic de pensions com a mecanisme per evitar la pobresa de la gent gran i de qui no pot treballar. En aquest sentit, cal millorar les pensions mínimes perquè garanteixin ingressos de subsistència i una vida digna. S'han de millorar, per la via dels complements a mínims, pensions com la de viduïtat perquè garanteixi ingressos suficients a qui no disposa de rendes alternatives sense suposar un increment de la despesa a càrrec de cotitzacions. Exigim la recuperació de la revalorització automàtica anual de les pensions per garantir el manteniment del poder adquisitiu dels pensionistes.

117) La integració del règim especial **d'empleats i empleades de la llar i de treballadors i treballadores agraris per compte d'altri** en el règim general de la Seguretat Social ha estat una reivindicació sindical que, finalment, ha estat atesa. L'objecte d'aquestes integracions és l'equiparació, gradual, de drets i deures de

qui treballa al servei domèstic o qui ho fa al camp per compte d'altri amb la resta de persones assalariades, així com l'aflorament de treball submergit.

118) Pel que fa al treball domèstic, caldrà establir els mecanismes necessaris per a evitar que l'incompliment de l'obligació d'afiliació i alta a la Seguretat Social per part de la persona que ocupa la treballadora o treballador de la llar, no pugui suposar un retrocés dels drets. Així mateix, considerem imprescindible que s'avanci en el reconeixement del dret a la prestació per atur, amb la consegüent cotització per aquesta contingència.

119) Cal estendre la **previsió social complementària**, a través dels plans de pensions, i desenvolupar-la, en la seva naturalesa de veritable salari diferit, potenciant els elements de participació sindical en la seva gestió i en la vida de les comissions de control i elevant el nivell de la formació sindical específica. Cal continuar el treball de constitució de plans de pensions sectorials que permetin la incorporació de les PIME a la previsió social complementària.

120) **EIX 2: RECUPERAR DRETS LABORALS I PROMOURE UN NOU MODEL PRODUCTIU**

121) Les diferents reformes laborals, i en especial la que ha promogut el Govern del PP, que significa el major atac als drets laborals i col·lectius i a la negociació col·lectiva des de la democràcia i afavoreix el poder unilateral de l'empresari davant dels treballadors i les treballadores, i que és especialment greu en les petites empreses.

122) És un canvi de model en la relació entre capital i treball que situa en un escenari nou la negociació col·lectiva, les relacions laborals i la tutela de drets dels treballadors.

123) La defensa i la recuperació dels drets laborals exigirà **reforçar la nostra estratègia de mobilització i negociació, de confrontació i de proposta** per donar resposta al conflicte social situat a l'empresa i la societat.

124) La defensa dels drets laborals exigirà el reforçament del sindicalisme de proximitat als centres de treball i a les diverses realitats i situacions dels treballadors i les treballadores.

125) **La negociació col·lectiva. Una plataforma útil per fer front als aspectes més negatius de la reforma laboral**

126) La negociació col·lectiva també ha de ser una plataforma útil per fer front als elements més negatius de

les reformes a través dels convenis, establint procediments negociats de flexibilitat i adaptació als canvis de l'empresa, així com drets de participació del sindicat a les empreses sense representació a través de les comissions paritàries sectorials.

- 127) Els nostres criteris per a la **reforma de l'estructura de la negociació col·lectiva a Catalunya** tenen com a referent l'Acord interprofessional de Catalunya:
- 128) – Fer, a Catalunya, una gestió descentralitzada i articulada dels acords i convenis col·lectius generals de sector.
- 129) – Promoure convenis col·lectius de Catalunya per superar l'àmbit provincial i els àmbits funcionals dèbils de petits sectors d'activitat i les petites unitats de negociació d'empresa.
- 130) – Potenciar la negociació col·lectiva, a l'empresa, dels canvis en l'organització del treball i la flexibilitat pactada des del desenvolupament de les regles i dels procediments dels convenis sectorials.
- 131) – Vincular els convenis d'empresa als convenis sectorials i contribuir a l'extensió de la negociació col·lectiva estatal.
- 132) – Descentralitzar les comissions paritàries estatals a Catalunya.
- 133) – Estendre la cobertura de la negociació col·lectiva i la seva protecció.
- 134) – Construir la negociació col·lectiva en les noves realitats organitzatives, grups d'empresa, pluralitat d'empreses vinculades i estendre els acords d'interès professional de treballadors autònoms dependents.
- 135) Des del maig del 2010, i mitjançant les lleis de mesures i les lleis de pressupostos, s'ha legislat contra la **negociació col·lectiva dels treballadors i treballadores de les administracions públiques**, amb successives rebaixes salarials i de condicions de treball, i anul·lant o suspent unilaterals acords sindicals. Aquestes lleis tenen un efecte equivalent a la reforma laboral i estenen els seus efectes no només al personal de les administracions públiques, sinó, a més, als treballadors i treballadores dels serveis públics concertats. Davant d'aquestes mesures ens continuarem mobilitzant en defensa dels drets laborals de les persones que treballen a les administracions públiques, reivindicant el dret a la negociació col·lectiva a les administracions públiques, el desplegament complet de l'Estatut bàsic

de la funció pública (EBEP) i la validesa dels convenis dels sectors concertats. Cal negociar una llei de la funció pública de Catalunya i crear la Mesa general de les administracions públiques de Catalunya.

- 136) La lluita contra la precarietat laboral i la **defensa de l'ocupació de qualitat** continua sent una prioritat de l'acció sindical. La negociació col·lectiva segueix sent el principal instrument per causalitzar la contractació i eliminar la temporalitat injustificada, establint l'obligació als empresaris de fer el seguiment periòdic amb la representació sindical de les necessitats de la plantilla i de la tipologia de llocs de treball per cobrir, i marcant objectius de conversió de contractació temporal en indefinida.
- 137) Cal prioritzar les actuacions als sectors d'activitat i empreses que concentren "bosses de precarietat" en la contractació i grans índexs de contractes temporals que afecten especialment les dones i les persones joves, ja que concentren els majors índexs de temporalitat, rotació, salaris baixos i sinistralitat.
- 138) Cal garantir els sistemes de **flexibilitat negociada amb intervenció sindical**. El nostre concepte de gestió de la flexibilitat i d'adaptació als canvis en l'entorn de l'empresa ha de donar resposta a les necessitats d'organització del treball i als drets de treballadors i treballadores a atendre les seves necessitats personals i les seves expectatives professionals. En aquest sentit, hem d'incorporar a l'acció sindical l'experiència de bones pràctiques sindicals en la flexibilitat negociada, al mateix temps que ens hem de continuar oposant radicalment a la utilització, per part dels empresaris, de la necessitat d'adaptació de les empreses per guanyar poder unilateral i, per tant, desequilibrar les relacions laborals.
- 139) La **subcontractació**, la majoria de vegades, incideix en la dualitat del nostre món laboral, perquè és molt habitual que les condicions de treball de l'empresa subcontractista siguin pitjors que les de l'empresa principal, ja que, molt freqüentment, aquesta és la finalitat de l'empresa principal: l'abaratiment de costos i la flexibilitat en l'ocupació.
- 140) Quan s'actua d'aquesta manera, el risc de cessió il·legal de treballadors és molt alt. Per tant, és necessari abordar la subcontractació des d'una perspectiva global, planificada, de seguiment de l'ocupació a l'empresa i la seva qualitat, de totes aquelles vies d'incorporació a la feina que l'empresa té al seu abast (contractació directa –indefinida i temporal–, conjuntural –ETT i em-

preses de serveis– i subcontractació d'activitats, falses cooperatives), tenint en compte el conjunt del procés productiu, el total de treballadors i treballadores que treballen al centre de treball, amb independència de quina és l'empresa que els contracta, amb l'objectiu d'harmonitzar, primer, i homogeneïtzar, després, les diferents condicions de treball.

- 141) La situació econòmica actual està comportant l'aparició de contractes a temps parcial, de poques hores de durada i que, en algunes situacions, impliquen que una mateixa persona alterni, a la vegada, diferents contractes de diverses empreses, sense haver-hi una veritable empresa principal per al treballador o treballadora. Aquest fet es combina, de vegades, amb situacions de pluriactivitat. Hem de tenir present aquesta realitat per garantir una tutela correcta i un punt de referència sindical per a aquestes persones.
- 142) Hem de tenir present també les noves realitats, cada vegada esteses a més sectors de la producció i el serveis, consistents en la subcontractació de serveis a autònoms, tinguin la consideració legal o compleixin els requisits per ser considerats **TRADES** o no.
- 143) Organitzar sindicalment aquests treballadors i treballadores ha de ser un dels objectius dels plans d'extensió sindical de la nostra organització, intervenint en la negociació dels corresponents contractes de prestació de serveis i impulsant la negociació d'acords d'interès professional.
- 144) Cal actuar en la negociació col·lectiva exercint el dret d'informació i participació i establint mecanismes de control i seguiment en els criteris de subcontractació i subrogació de plantilles en l'acció sindical des de l'empresa principal i organitzant els treballadors de les empreses subcontractades.
- 145) La negociació col·lectiva pot establir i regular espais d'interlocució en matèries relacionades amb la sostenibilitat ambiental amb especial atenció a la **mobilitat dels treballadors i treballadores en l'accés a la feina**, amb l'objectiu de reduir riscos laborals, superar discriminacions i minimitzar impactes ambientals. L'empresa ha de contribuir a la utilització de mitjans de transport col·lectiu i del vehicle compartit, per raons de seguretat i sostenibilitat, el que es pot definir a través de la negociació col·lectiva. Cal distribuir de manera equilibrada les despeses o incentius entre la plantilla pròpia i la resta de possibles usuaris.
- 146) La negociació col·lectiva ha de reforçar el concepte de

dret a la **formació professional per a l'ocupació**. Per impulsar l'acreditació de competències professionals adquirides mitjançant la formació no formal (formació contínua o ocupacional) o l'experiència laboral, és necessari que la negociació col·lectiva la vinculi a la promoció professional, per motivar les persones treballadores a participar en els processos d'acreditació i perquè s'autoritzi els permisos individuals de formació (PIF). És bàsic que la representació legal dels treballadors (RLT) realitzi el seguiment d'aquests processos d'acreditació de competències professionals. La negociació col·lectiva també ha de determinar el contingut dels plans de formació de demanda o bonificada.

- 147) **La prevenció de riscos laborals i la protecció de la salut** dels treballadors a les empreses és un element central de l'acció sindical. És un treball sindical que posa al centre les persones i els seus drets individuals per garantir una millora de les condicions de treball col·lectives. Amb la reforma laboral i davant l'augment de la discrecionalitat dels empresaris, un instrument molt potent que tenim per posar fre a les pretensions empresarials són els drets de l'impacte sobre la salut de les persones que poden tenir aquestes noves condicions de treball que l'empresari vol imposar.
- 148) Fent valdre el dret a la salut i la prevenció podem ser capaços d'anticipar-nos i exigir el control sobre les conseqüències que tenen les decisions empresarials sobre la salut de les persones. En aquest sentit, hem d'utilitzar els drets que ens dóna la Llei de prevenció de riscos laborals davant de l'empresari, que no només les ha d'escoltar i tenir en compte, sinó que si no les accepta haurà de donar una negativa motivada.
- 149) Ens hem d'anticipar i no només quedar-nos amb els drets clàssics de controlar el procés (a partir de la informació, participació i consulta), sinó arribar al control sobre el resultat (és a dir, l'exigència de la protecció, valoració i intervenció), així com potenciar la nostra capacitat de proposta, que recull el coneixement derivat de l'experiència que tenim. En aquest sentit, l'estratègia de treball conjunt amb ISTAS (Institut Sindical de Treball Ambient i Salut de CCOO) en el desenvolupament dels instruments per la identificació i intervenció davant dels riscos psicosocials (riscos derivats de la forma en què s'organitza el treball) és un instrument de primera magnitud sindical que ens permet desenvolupar aquesta acció (capacitat de proposta i vehiculació del coneixement derivat de l'experiència).
- 150) Hem d'integrar la salut laboral en cada matèria de la negociació col·lectiva, incorporant els nostres mi-

llors acords i el dret de codecisió en l'elecció i canvi de mútua. Justament aquesta actuació centrada en la prevenció i la salut ens ajuda a avançar en la direcció del nou model productiu, on els processos, els mètodes i les pràctiques de treball incorporin la mirada de l'impacte sobre la salut dels treballadors i treballadores.

- 151) L'acció sindical per a la igualtat al centre de treball exigeix el reconeixement i la bona **gestió de la diversitat** de tot tipus (orientació sexual, edat, origen cultural, creences, discapacitat...). No n'hi ha prou amb exigir l'aplicació de les lleis contra la discriminació en l'accés, la formació i la promoció al centre de treball, sinó que cal avançar en drets que vagin més enllà de la igualtat d'oportunitats, cap a una bona gestió de la diversitat que permeti conquerir nous drets per consolidar la convivència, la cohesió i la unitat dels treballadors i les treballadores incorporant totes les diversitats presents en la nostra societat.
- 152) La gestió de la diversitat ha de constituir un avanç en els drets sindicals i en els drets personals, en la capacitat de la participació de la representació dels treballadors i les treballadores al centre de treball i en l'organització i la gestió dels temps de treball amb la flexibilitat adequada a les necessitats personals, entre d'altres.
- 153) Els plans de la gestió de la diversitat i la no-discriminació a les empreses, lligats a la negociació col·lectiva i als convenis col·lectius, són un element fonamental per desenvolupar l'acció sindical i per consolidar la representació d'una classe treballadora diversa. Els acords de gestió de la diversitat signats fins ara en diverses empreses entre la representació sindical de CCOO i la direcció de l'empresa són un bon punt de partida per donar un impuls i normalitzar la gestió de la diversitat en l'àmbit de la negociació col·lectiva.
- 154) **En relació amb la igualtat de gènere**, la negociació col·lectiva i la negociació de plans i mesures d'igualtat són els instruments més potents per aconseguir la universalització dels drets i l'eliminació de la discriminació en l'àmbit laboral.
- 155) Cal que dins de les mesures i els plans d'igualtat, articulats amb la negociació col·lectiva, hi hagi mesures d'acció positiva com a fórmula per trencar les desigualtats. En aquest sentit, apostem per l'eliminació de la discriminació horitzontal i de la discriminació vertical que tenen el seu efecte negatiu en els salaris i donen com a resultat una bretxa salarial entre dones i homes, en perjudici de les dones.
- 156) La negociació col·lectiva i els plans d'igualtat han de tenir com a temes centrals l'entrada, la permanència i la sortida de les dones del mercat del treball. Cal incidir en els sistemes de selecció, actuar sobre els grups professionals, introduir una valoració de llocs de treball no sexista i regular els sistemes de promoció. Cal negociar la jornada de treball (hores, distribució i combatre la distribució irregular de la jornada) i incidir en les polítiques de conciliació per a homes i dones. També s'ha d'actuar en relació amb l'assetjament sexual i per raó de sexe introduint mesures preventives i protocols d'actuació. I cal fer un seguiment especial a la sortida de les dones del treball, vigilar els ERO i el pas de l'activitat a l'atur i a la inactivitat.
- 157) La precarietat laboral continua sent una constant per als joves i les **joves** que tenen un lloc de treball. La temporalitat, els baixos salaris, la falta de reconeixement de la formació adquirida al lloc de treball, l'ús fraudulent de les beques per encobrir relacions laborals o l'alta sinistralitat són algunes de les principals característiques que descriuen les condicions laborals de les persones joves.
- 158) La negociació col·lectiva ha de ser l'eina mitjançant la qual es limitin aquestes característiques, vetllant per garantir la no-discriminació en les condicions de treball i, de manera molt especial, per evitar l'ús fraudulent dels programes de formació en centres de treball, amb els quals es vulguin substituir treballadors i treballadores amb drets per estudiants sense relació laboral.
- 159) Tanmateix, és imprescindible que, mitjançant la negociació col·lectiva, es treballi per limitar els efectes negatius de la legislació laboral, incorporant clàusules per reduir els períodes de prova en la contractació.
- 160) Incrementar la presència de joves en les meses de negociació dels convenis col·lectius, de manera proporcional a la seva presència en els sectors, no només contribuirà a millorar la representativitat dels negociadors i negociadores, sinó que situarà en primera línia de prioritat la necessitat de treballar per garantir la igualtat de condicions en l'accés al mercat de treball.
- 161) La construcció d'una veritable Europa política i social necessita més **unitat en l'acció sindical europea**. El reforçament de la Confederació Europea de Sindicats (CES), de la seva capacitat negociadora i d'interlocució davant la Unió Europea, però també dels seus instruments i recursos és la millor garantia per construir una Europa que sigui un referent democràtic de l'estat social del benestar i dels drets de ciutadania.

- 162) Hem de contribuir al reforçament de la unitat d'acció sindical a Europa mitjançant el seu compromís i treball dins les **xarxes sindicals** en les quals participa. L'Euroregió, l'Eurodistricte o els quatre motors són marcs importants per compartir bones pràctiques, impulsar l'ocupació de qualitat i defensar els salaris, la negociació col·lectiva, la formació professional i la protecció social.
- 163) El Consell Sindical Interregional Pirimed permet una important feina d'assistència als treballadors transfronterers, però és també un marc estratègic per donar suport al sindicalisme andorrà en la seva lluita pel respecte a les normes internacionals del treball, a la llibertat sindical i al desenvolupament del diàleg social i de la negociació col·lectiva al Principat d'Andorra.
- 164) La nova directiva europea ha reforçat el paper dels **comitès d'empresa europeus** a l'hora de desenvolupar la unitat d'acció sindical a Europa. La coordinació des de les federacions d'aquests comitès i el suport des de les responsabilitats confederals de política internacional, acció sindical i formació aporta un impuls i un estímul suplementaris a la millora en el seu funcionament i en la creació de nous comitès. Cal millorar-ne el funcionament i ampliar-ne el camp d'intervenció des de la informació i consulta a altres aspectes com els plans de pensions, la responsabilitat social o les qüestions d'igualtat de gènere i no-discriminació. És també una prioritat sindical reforçar la seva capacitat d'intervenció en els casos de reestructuració o deslocalització a les empreses multinacionals.
- 165) El concepte de **responsabilitat social** ens remet als vincles entre projecte empresarial, societat i persones, és a dir entre responsabilitat i drets. En aquest sentit, el plantejament sindical qüestiona i estableix límits al govern unilateral de l'empresa i estableix la relació entre responsabilitat i drets.
- 166) Les actuacions sindicals en matèria de responsabilitat social tenen un valor afegit, ja que el sindicat és l'únic subjecte organitzat a l'empresa i, al mateix temps, en la societat, i per tant representa simultàniament els interessos de les persones treballadores dins i fora de l'empresa.
- 167) Ens proposem donar un nou impuls a la responsabilitat social a través de la negociació col·lectiva i en l'acció sindical al territori amb els següents objectius:
- 168) – La incorporació de clàusules en la negociació col·lectiva que ens permetin intervenir en l'elaboració de les memòries de responsabilitat social i la seva verificació.
- 169) – La constitució del Consell Català de Responsabilitat Social com a àmbit de participació del Govern, agents socials i grups d'interès.
- 170) – Proposar l'elaboració de la Llei catalana de responsabilitat social que permeti avançar en la creació d'instruments de participació i verificació i en les clàusules socials en l'Administració pública.
- 171) **Marc català de relacions sociolaborals, concertació social**
- 172) El Marc català de relacions sociolaborals és una aposta de CCOO de Catalunya de principis dels 80 que va ser recollida en l'Estatut d'autonomia de Catalunya l'any 2006 en els seus principis rectors. Un marc català que es vertebrava a través de tres eixos: l'ampliació de competències, la negociació col·lectiva a Catalunya i el reforçament de la concertació i del paper dels interlocutors socials.
- 173) En aquest mandat, cal destacar el traspass de competències de la Inspecció de Treball, la consolidació del Consell de Relacions Laborals com a espai permanent de diàleg social i el desenvolupament dels espais de mediació i solució extrajudicials de conflictes laborals a través del Tribunal Laboral de Catalunya.
- 174) L'Acord estratègic per a la internacionalització i la competitivitat de l'economia catalana va néixer l'any 2004 com un espai estable de concertació entre el Govern i les organitzacions empresarials i sindicals amb l'objectiu d'impulsar el canvi de model productiu i una competitivitat basada en la producció de valor afegit i la qualitat de l'ocupació i no en els baixos costos laborals. Però la victòria electoral de CiU ha aturat la seva renovació per la falta de voluntat política del Govern d'apostar per la concertació i el diàleg social. En aquest sentit, en pocs mesos hem vist com, a través de la Llei òmnibus, han desaparegut quaranta àmbits de participació institucional, i destaca, pel seu valor estratègic, l'eliminació del Consell de Política Industrial de Catalunya. En canvi, hem vist l'aparició de consells d'experts com el CAREC, on s'elaboren informes i posicionaments que acompanyen ideològicament les decisions polítiques del Govern.
- 175) **L'Acord interconfederal de Catalunya 2011-2014 (AIC)** suposa l'expressió concreta del valor del sindi-

calisme confederal i general i reafirma el nostre paper com a representants dels interessos de les persones treballadores davant les polítiques neoliberals dels governs i grups de poder, que pretenen negar aquesta capacitat d'interlocució al sindicalisme.

176) L'AIC també pretenia contribuir des de Catalunya a desbloquejar la concertació social a l'Estat i responia a la necessitat d'orientar, a la vegada, la negociació col·lectiva en un nou marc legislatiu agreujat per la reforma laboral i davant dels canvis en el món laboral.

177) La reforma laboral imposada pel Govern del PP deixa una part important de les mesures de l'AIC en una situació crítica o de difícil aplicació. Per això és necessari que els signants ens emplacem, en especial la patronal Foment del Treball, en un nou procés negociador que ens permeti, davant la nova realitat legislativa, tornar a posar en valor el conveni sectorial com a element clau generador de regulació laboral col·lectiva.

178) **El Tribunal Laboral de Catalunya** és, avui en dia, un referent, tant dins el conjunt de l'Estat com en el conjunt de la Unió Europea com a òrgan extrajudicial de solució de conflictes laborals.

179) La reforma laboral fa necessari reivindicar el paper del Tribunal Laboral com a òrgan de mediació i arbitratge voluntari en les divergències que sorgeixen en la negociació col·lectiva amb la finalitat de salvaguardar l'autonomia de les parts en la gestió i la solució dels conflictes laborals. Per això és imprescindible que la Generalitat de Catalunya, tal com es va comprometre amb el primer Acord estratègic, el doti de recursos econòmics suficients per poder desenvolupar les seves funcions.

180) D'altra banda, els sistemes extrajudicials de conflictes s'han d'estendre també a les administracions públiques. En aquest sentit, emplacem la Generalitat perquè obri immediatament negociacions per a la creació d'un sistema extrajudicial de conflictes per a l'Administració pública a Catalunya.

181) En aquest mandat s'ha fet efectiu el traspàs de competències de la Inspecció de Treball a la Generalitat de Catalunya i la constitució de l'Agència Catalana d'Inspecció de Treball, que ha comptat amb el suport de CCOO de Catalunya, amb el convenciment que apropar els marcs de decisió dels conflictes allà on es produeixen ajuda a resoldre'ls.

182) En aquest sentit, continuem reivindicant el desenvolupament de la Llei de l'agència catalana, sobretot pel que fa a la planificació, la participació i l'increment de recursos materials i humans, ja que la Inspecció de Treball és una de les eines bàsiques que té l'Administració per assegurar el compliment de la Llei.

183) **El Consell Català de Relacions Laborals** és l'àmbit estable de diàleg i concertació social en matèria laboral de Catalunya al servei de la negociació col·lectiva i l'ocupació de qualitat a les empreses de Catalunya. Per això és necessari consolidar els espais de treball actuals i obrir nous espais d'intervenció. En el proper període cal impulsar la descentralització territorial i dotar aquest Consell de més autonomia de funcionament i recursos suficients per assegurar el compliment de la seva funció.

184) **El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya (CTESC)** és l'òrgan consultiu i d'assessorament del Govern de la Generalitat en matèries socioeconòmiques, laborals i ocupacionals, i està integrat per les organitzacions patronals i sindicals més representatives, persones expertes i organitzacions del món agrari, cooperativisme i pesquer. Durant aquest període hem mantingut una presència activa i hem contribuït al fet que els dictàmens, estudis i informes elaborats tinguessin una reconeguda vàlua i fossin aprovats amb un alt nivell de consens. Caldrà continuar treballant per reforçar la utilitat d'aquest organisme estable de participació institucional.

185) L'Estatut d'autonomia de Catalunya declara que la Generalitat ha de promoure un entorn català de relacions laborals i ha d'assumir un dels objectius previstos en l'Acord estratègic per la internacionalització, la qualitat del treball i la competitivitat de l'economia catalana. El Consell Català és, en conseqüència, una peça clau per al desenvolupament del Marc català de relacions socio-laborals.

186) Per a CCOO, el diàleg i la concertació social són estratègics i essencials en aquesta etapa de crisi. Malauradament, aquesta visió no és la mateixa que té el Govern de la Generalitat i, en alguns temes, la mateixa patronal. Per això ens plantejem com a objectius per al nou mandat impulsar un pacte socioeconòmic per a l'ocupació i la cohesió social a Catalunya que ens permeti superar l'actual situació de paralització i la no-renovació de l'Acord estratègic, així com desenvolupar la Llei de participació institucional de Catalunya, que reguli amb objectivitat i transparència les funcions de representació

institucional i negociació que la Constitució i l'Estatut d'autonomia reconeixen als agents socials.

- 187) En un context sense precedents de crisi econòmica i d'atac frontal als drets laborals, la **unitat d'acció sindical** és necessària per ser més útils en la defensa dels treballadors i les treballadores.
- 188) CCOO i UGT tenim ja una llarga trajectòria d'unitat d'acció sindical i de participació en la construcció del sindicalisme europeu i mundial. Sense menystenir l'autonomia i la independència sindical de cada organització ni el treball per incrementar les aliances amb altres organitzacions sindicals, ens proposem avançar en la unitat d'acció sindical amb UGT, impulsant espais d'avaluació i coordinació que ens permetin superar situacions puntuals de conflicte que s'han donat de vegades a empreses i sectors amb presència de les dues organitzacions.
- 189) En el proper mandat, proposarem la constitució d'una comissió permanent entre les dues organitzacions que analitzi i proposi espais de col·laboració en l'acció sindical per tal de:
- 190) – Constituir una comissió paritària intersindical per arbitrar en les divergències que resultin dels processos de negociació col·lectiva, que es podria estendre entre federacions sectorials.
- 191) – Obrir un espai de reflexió comú sobre el model d'eleccions sindicals, especialment a les PIME.
- 192) – Avançar en la constitució d'instruments sindicals comuns, com pot ser en la cooperació sindical internacional.
- 193) **Polítiques públiques d'impuls de l'economia productiva: enfortiment de les polítiques transversals en els sectors industrials i productius**
- 194) Per recuperar l'impuls de l'economia productiva cal donar un gir en les polítiques no intervencionistes del sector públic. Ara es fa necessari adoptar **estratègies de política industrial** que ajudin a la transició de la indústria, orientant l'especialització del sistema productiu i incentivant activitats traçadores de la nova economia. El Govern ha de gestionar activament el canvi de model amb instruments de política industrial, reorientant el capital financer cap a les empreses de sectors productius per obrir mercats estratègics, com per exemple el de l'energia. La planificació pública a mitjà i llarg termini és estratègica per estimular la innovació i configurar un sector productiu que, més enllà de la cerca de rendibilitats a curt termini, s'adapti al nou entorn i a l'objectiu del canvi de model productiu.
- 195) Una **política sectorial activa** ha de contrarestar les activitats especulatives que persegueixen rendibilitats a curt termini a favor d'aquelles altres que són productives i fonamenten un creixement sòlid de l'ocupació, el desenvolupament tecnològic i una més elevada qualitat del treball. Al mateix temps, és essencial apostar pel redimensionament empresarial, estímulant des dels poders públics la fusió, integració, col·laboració, o clústerització, de petites empreses o subsectors a canvi que puguin tenir accés a recursos estables a llarg termini.
- 196) Cal aprofundir en el coneixement mutu entre finançadors potencials i empresaris o gestors, liderant des del Govern una plataforma de gestió pública que compleixi un triple objectiu: controlar la viabilitat dels projectes que hi accedeixin, aconseguir el compromís d'inversió i facilitar el compromís i la confiança necessaris entre les parts per entrar en un marc de compartició de la governança. D'aquesta manera redimensionarem i disposarem del volum necessari per fer front a processos de capitalització i estarem en disposició d'accedir a plataformes de distribució internacional.
- 197) **La universitat i la inversió en recerca, desenvolupament i innovació al servei del canvi de model productiu** són cabdals per materialitzar el canvi de model econòmic i empresarial. És per això que és prioritari mantenir l'objectiu establert en l'Estratègia UE 2020 de dedicar un 3% del PIB a la R+D+i.
- 198) L'R+D ha de deixar de ser un concepte buit que tothom esmenta i que ningú no aplica. De fet, durant els dos últims anys, els pressupostos de la Generalitat i el Govern estatal han patit greus retallades en els capítols de recerca i desenvolupament, i han provocat no tan sols rebaixes salarials, precarització laboral i expulsió del mercat de treball de la generació de joves científics i investigadors millor formada de la història del nostre país, sinó que també han deixat palès que aquestes polítiques no són una prioritat per a cap dels dos governs. Al mateix temps, han demostrat una visió totalment errònia i cega per afrontar la crisi en el curt termini, així com la manca de projecte per superar-la a mitjà o a llarg termini.
- 199) La retallada de préstecs i ajudes al sector privat per a la recerca deprimeixen ostensiblement el ja de per si dèbil esforç inversor empresarial en aquesta matèria. L'augment de taxes universitàries i la feble provisió d'ajudes públiques i de finançament a l'estudi superior

dificulten l'accés a la universitat dels joves amb menys recursos i representen un seriós inconvenient que pot col·lapsar el creixement tecnològic per la manca futura de treballadors qualificats. Cal adoptar mecanismes que reverteixin beneficis empresarials cap a la universitat i cap a equips de recerca d'alt nivell. Han de ser les mateixes companyies les que realimentin, amb una part dels seus beneficis empresarials, el bucle universitat-empresa, en benefici del coneixement i de l'excel·lència dels seus professionals.

200) Cal articular polítiques i plataformes col·laboratives per a la transferència de coneixement de la universitat a l'empresa. També s'ha de fer que l'esforç econòmic, financer i el temps invertit a la universitat i a la formació professional en la formació de futurs professionals retorni a la societat i no únicament a mans de privats en forma de beneficis o de dividends.

201) No es pot ignorar, perquè és una evidència, que el món es troba ara davant de factors condicionants (limitadors) del desenvolupament que qüestionen el patró de creixement: el declivi dels recursos –sobretot els energètics–, el deteriorament ambiental, l'escalfament... A més, es constata que les revolucions tecnològiques dels tres darrers decennis empenyen cap a canvis profunds del sistema industrial que han de conduir indefugiblement a **transformar el teixit productiu en un nou paradigma, el de la sostenibilitat**, posant en crisi el model actual que manté creixements sostinguts.

202) S'imposen, doncs, canvis tant pel que fa als hàbits i a les pautes de vida de l'estat del benestar com del model productiu. En la indústria, cal impulsar els sectors i segments enfocats a la autosuficiència. **L'ús eficient de l'energia** i la generació a partir de fonts renovables en substitució de les tecnologies tradicionals basades en combustibles fòssils, complint, com a mínim, els objectius 20/20/20 definits en l'Estratègia UE 2020. L'ús eficient dels recursos escassos promou ja activitats industrials en la recuperació i el reciclatge de materials i en la gestió eficient de l'aigua i dels residus urbans i industrials. El gran desenvolupament de les TIC amb la proliferació de xarxes "intel·ligents" hibrida sectors de la indústria per proveir la ciutadania de serveis de mobilitat i serveis socials, culturals, educatius i sanitaris.

203) El canvi de model productiu demana també un canvi de prioritats en la planificació d'**infraestructures de mobilitat** a Catalunya. Moltes infraestructures escomeses en els darrers anys responien més a un model desenvolupista i de rendibilitat no prou justificada, que a un enfocament realment productiu. Ara cal redirigir

les inversions al servei d'augmentar la competitivitat de l'economia, incrementar l'eficiència en la utilització dels recursos, limitant les emissions de contaminants i de gasos (GEH), i preveure els desplegaments estratègics i el planejament des de la sostenibilitat del territori.

204) Cal actuar prioritàriament en l'àmbit de la mobilitat, facilitant les **connexions ferroviàries de mercaderies** amb la resta de territoris de l'Estat i d'Europa mitjançant un ràpid desenvolupament del **corredor mediterrani**. També en l'esfera productiva, cal resoldre els problemes de la mobilitat de l'Àrea metropolitana de Barcelona i d'accés a polígons industrials de Catalunya amb obstinació per anar substituint l'ús abusiu del vehicle privat per mitjans públics i col·lectius més eficients. Apostem per una gestió aeroportuària on les administracions catalanes i els agents socials participem en els àmbits de decisió i govern.

205) El Govern ha d'elaborar un **pla estratègic d'infraestructures** destinades a produir amb una altra energia, abordant el desplegament a mitjà termini de la xarxa de generació i transport d'energia amb fonts renovables, així com la xarxa de molt alta tensió d'interconnexió transfronterera i les infraestructures destinades a l'autosuficiència energètica i a l'autoconsum en l'edificació, les xarxes de climatització distribuïda, les infraestructures per a la recàrrega de vehicles elèctrics i altres infraestructures en l'àmbit de les **smart cities**.

206) S'ha d'apostar decididament per l'establiment d'un mix energètic que garanteix una millor eficiència i competitivitat amb millor qualitat i amb reducció dels costos de generació d'energia. Per això s'ha de reforçar la seguretat de les centrals nuclears i la gestió dels residus, fixant-ne el període de vida útil. És cabdal potenciar les energies renovables impulsant la transformació necessària del mix energètic i garantint la sostenibilitat i el respecte al medi ambient, però, sobretot, per una qüestió de disponibilitat de recursos propis i preu de fonts d'energia externes que cada cop són més escasses i més cares.

207) La debilitat i incertesa que regna en el conjunt de la Unió Europea castiga sectors de la indústria europea, com el de l'automòbil. Aquest és un dels sectors que té en la renovació tecnològica orientada a la mobilitat elèctrica una oportunitat que no ha de deixar passar.

208) **La internacionalització de les empreses** serà una de les principals pistes d'enlairament de l'economia catalana per sortir de la crisi, il·lustrada per la davallada de

la demanda interna. És necessari, però, que els sectors productius, limitats endèmicament per la seva petita dimensió, creixin en capacitat per finançar-se, per abor-
 dar inversions a més gran escala i per facilitar l'accés a
 mercats exteriors. Novament, des del disseny de polí-
 tica industrial, s'han d'articular plataformes i espais de
 cooperació empresarial que permetin plantejar una
 integració d'empreses.

- 209) Hem de treballar en la creació i el **manteniment d'espais de concertació social**, promovent al mateix temps i sempre que sigui possible les iniciatives que permetin establir plataformes de cooperació amb entitats socials i institucions relacionades amb el canvi de model productiu i el reforçament de la política industrial. En aquest sentit, plantejem la creació d'una **plataforma en defensa de la indústria i d'un nou model productiu** que agrupi les institucions representatives de la societat catalana: agents econòmics i socials, universitats i altres institucions i entitats de la societat civil.

210) **EIX 3: CCOO DE CATALUNYA: UN SINDICAT OBERT, PROPER I PARTICIPATIU**

- 211) CCOO, des de la seva fundació, ha esdevingut una organització arrelada als treballadors i les treballadores, a la realitat de les empreses i oberta als canvis del món del treball i de la societat. La necessitat d'adaptació ha determinat les nostres propostes i les formes d'organitzar-nos, de mobilitzar-nos i de negociar per donar resposta a les necessitats dels treballadors i les treballadores.
- 212) La crisi financera, que ha esdevingut econòmica i social, i la resposta que s'està donant des dels poders polítics i econòmics fan trontollar els drets laborals, el model social i els valors democràtics. Els mateixos que van provocar la crisi, i que estan aprofitant per retallar drets, laborals i socials, necessiten deslegitimar la política i els contrapoders socials per poder dur a terme la seva estratègia sense oposició.
- 213) Les **campanyes contra el sindicalisme** formen part d'aquesta estratègia. Però també és cert que les nostres actuacions dels darrers anys de vegades s'han pogut veure com massa institucionalitzades i allunyades dels centres de treball, la qual cosa ha fet que una part de la ciutadania ens vegi com a estructures burocratitzades, amb un cert grau de rigidesa i poc properes a les persones i com part d'un model que és incapaç de presentar batalla a la involució social que estem vivint.

- 214) El sindicalisme, al llarg de la història, ha estat clau per a la creació i el desenvolupament dels sistemes de relacions laborals destinats a equilibrar la relació entre empresaris i treballadors. La realitat actual ens obliga a revisar i renovar les nostres estratègies i formes d'actuació a partir de la reafirmació de les nostres senyes d'identitat com a **sindicat de classe i nacional**, democràtic, igualitari, participatiu, autònom i independent, divers, solidari, internacionalista i sociopolític. Coresponsable i solidari amb CCOO d'Espanya i vinculat als valors de l'esquerra social i la seva història.
- 215) **Els drets socials són inseparables dels drets nacionals**. El moviment obrer català, i concretament CCOO de Catalunya, sempre ha liderat un catalanisme popular que ha fet convergir les aspiracions socials de la classe treballadora i les reivindicacions nacionals del poble català, inseparables i necessàries per avançar socialment.
- 216) La història del nostre sindicat està plena d'exemples de vinculació del seu compromís social i nacional. Aquest compromís li ha donat la força per ser el primer sindicat de Catalunya i ha aconseguit que el model de sindicalisme nacional i de classe sigui l'hegemònic al nostre país. Un model que defensa un concepte de construcció nacional a favor dels interessos de la ciutadania independentment del seu origen, llengua o creences, d'un catalanisme inclusiu, de base social i no d'un catalanisme conservador i exclouent, que no contraposa drets socials amb drets nacionals i que reivindica que més autogovern per a Catalunya ha de comportar més drets socials.
- 217) Estem plenament **compromesos en la lluita pels drets socials i laborals i la reivindicació dels drets nacionals de Catalunya**. Això vol dir donar una resposta contundent a les retallades socials del governs de Catalunya i de l'Estat, oposar-nos als atacs a les quotes d'autogovern assolides en sanitat, educació, recursos hidrològics, medi ambient..., i defensar la llengua catalana com a dret de ciutadania i com un element d'identificació col·lectiva i de cohesió social.
- 218) Apostem decididament per un increment de l'autogovern i un nou model de finançament basat en el **concert solidari** al servei de les persones i els seus drets com la millor manera per donar resposta a les necessitats i les demandes de la ciutadania.
- 219) Defensem el dret a l'exercici de l'autodeterminació del poble de Catalunya per avançar cap a un ple autogovern, sempre amb l'objectiu de millorar les aspiracions

socials de les persones que viuen i treballen al nostre país i per consolidar una societat més pròspera, justa, progressista i cohesionada. Des d'aquest plantejament, ens refermem en la configuració d'un estat veritablement federal i plurinacional com a expressió i garantia d'aquest ple autogovern.

220) **Reforçar els valors del sindicalisme que representa CCOO: ètica, transparència, solidaritat, cooperació, diversitat**

221) Necessitem contrarestar els valors que sustenten ideològicament el model econòmic neoliberal, injust i ineficient, de creixement sense límits i de globalització sense drets, basat en la mercantilització de les relacions laborals, l'individualisme, l'opacitat i la manipulació informativa.

222) Volem donar respostes i proposar alternatives des dels valors del sindicalisme de classe que representem, que defensen la solidaritat, la cooperació, l'ètica, la transparència, la justícia social i la prevalença de l'interès col·lectiu per sobre dels privilegis individuals i que rebutgen qualsevol idea, discurs o actitud racista i xenòfoba.

223) Hem de ser **coherents entre els valors que defendem i les nostres pràctiques sindicals**, entre allò que diem i allò que fem per guanyar la confiança de les persones que estan decebudes davant la falta de resposta i d'independència de les institucions democràtiques per fer front al poder econòmic i financer.

224) **La cultura** i el treball cultural per difondre els nostres valors ha de formar part, amb naturalitat, de la nostra activitat sindical amb l'objectiu de contribuir a la reflexió estratègica, ideològica i política sobre els reptes del sindicalisme i del món del treball i la construcció d'un relat social alternatiu.

225) A través de la **Fundació Cipriano Garcia**, en la seva nova etapa, dissenyarem i impartirem accions formatives per al nostre actiu sindical. Impulsarem informes, estudis i recerca sindicals en temàtiques com l'economia, el dret laboral, la immigració i la sociologia del treball, així com l'actualització i el manteniment de les bases de dades en aquestes matèries. Farem tasques de divulgació i recuperació de la memòria històrica i de preservació del nostre patrimoni documental. I fomentarem la cultura sindical i els valors de CCOO de Catalunya, a través de la programació d'activitats culturals.

226) Ens proposem consolidar i enfortir els vincles i espais de col·laboració amb el món de la cultura i la universitat, cercant complicitats i impulsant espais de discurs compartit i estendre les nostres reflexions al voltant del model de sindicat de classe i nacional.

227) Des de la consideració que el coneixement i **l'ús del català** és un dret de ciutadania i un factor de cohesió social, el sindicat ha d'impulsar una política lingüística vinculada a les polítiques laborals i socials que promoguin la igualtat d'oportunitats, l'accés a una feina digna i uns serveis públics de qualitat. El Servei Lingüístic ha de promoure actuacions per a l'extensió de l'ús del català en la nostra organització i en l'àmbit laboral en un context multilingüe.

228) En la **cooperació sindical** actuarem en el marc de les xarxes i organismes internacionals dels quals formem part, a través de la **Fundació Pau i Solidaritat**, com a instrument estratègic de l'acció sindical internacional. Els socis escollits en el marc de la política de cooperació seran organitzacions democràtiques reconegudes per l'OIT.

229) Els recents processos de canvi en els països de la riba sud de la Mediterrània han mostrat les carencies socials i democràtiques i la inexistència d'un veritable diàleg social. La solidaritat que comporta el veïnatge geogràfic i la importància estratègica de l'àrea mediterrània fan que sigui una prioritat sindical la cooperació en el desenvolupament i la consolidació de les organitzacions sindicals en aquesta àrea.

230) Defensem el caràcter públic de la política de cooperació i la necessària participació en el seu seguiment per garantir el compromís solidari. D'altra banda, la política de retallades dels governs en l'àmbit estatal, autonòmic i municipal fa palesa la necessitat d'accedir a noves fons de finançament que garanteixin la continuïtat de la política de cooperació sindical, i també cal reforçar l'autonomia de la Fundació desenvolupant noves estratègies com la captació de socis i la consolidació d'espais de col·laboració amb altres entitats en la cerca de noves fonts de finançament i recursos.

231) La **diversitat** de la classe treballadora catalana és un fet, com ho és la de la societat catalana. La vinculació entre unitat i diversitat és la força del nostre sindicat i del moviment obrer, i és el fonament de la cohesió social: la defensa dels drets laborals i socials de tots els treballadors i treballadores, però també la defensa dels drets específics de diversos col·lectius que tenen un punt de partida diferent, per desconeixement o

dificultats idiomàtics, situació administrativa o legal, desconeixement de l'entorn, desconeixement de drets o mancances per necessitats específiques o per discriminació per raons de procedència, color, discapacitat o per orientació sexual. Per això la tasca que desenvolupa actualment el CITE continua sent necessària per a les persones estrangeres en la tasca de l'estabilitat administrativa i per a combatre l'economia submergida.

232) **Les aliances socials. Relacions i complicitats per construir alternatives**

233) Des de CCOO de Catalunya entenem el sindicalisme com a defensa dels interessos dels treballadors i treballadores en relació amb els seus drets laborals al centre de treball, però també com a defensa i reivindicació dels drets de ciutadania de totes les persones que conformen la classe treballadora.

234) La necessitat de donar resposta a l'important atac contra l'estat del benestar i contra els drets de ciutadania, que els governs central i català estan duent a terme mitjançant les retallades en els serveis públics i la seva privatització, ens obliga a construir propostes alternatives a la lògica neoliberal i a fer-ho teixint aliances amb altres sectors i moviments socials.

235) CCOO de Catalunya tenim una llarga i dilatada experiència de participació en espais unitaris estratègics que, en el darrer mandat, s'ha vist reforçada pel suport social rebut a partir de la convocatòria de la vaga general del 29-5 del 2010 i la lluita contra les polítiques de retallades dels governs central i autonòmic, realitats que han reforçat aquestes aliances i que han donat com a fruit la creació de la **Plataforma Prou Retallades** en l'àmbit de Catalunya, i que s'ha replicat per tot el territori, així com d'altres espais de treball en xarxa en el marc de reivindicacions concretes com pot ser la ILP hipotecària per a la dació en pagament, la Plataforma per una fiscalitat justa, ambiental i solidària, etc.

236) Avui, un dels reptes del nostre sindicat és consolidar aquests espais i ampliar-los, aprofundint encara més les aliances amb els diferents sectors, entitats i moviments socials, des de la col·laboració i la complementarietat de funcions en la defensa dels valors democràtics i de l'estat del benestar i en la lluita contra les discriminacions.

237) Cal també que la nostra base social conegui la realitat de les aliances socials que hem teixit, hem de continuar reforçant les noves **aliances socials en l'àmbit territorial** (xarxes intercomarcals, comarcals, locals...) i consolidar les que tenen una trajectòria més dilatada,

cal donar a conèixer les propostes i alternatives que generem com a sindicat i en el treball en xarxa i ampliar la nostra capacitat de mobilització i resposta.

238) Ens emplacem a continuar **cercant punts de proximitat amb altres col·lectius**, moviments i espais socials emergents, per tal de poder trobar objectius i propostes compartides amb persones que no estan directament vinculades a cap organització social.

239) Cal continuar aprofundint en la política unitària amb les organitzacions **d'autònoms** progressistes i independents de Catalunya, amb les seves organitzacions unitàries, com la Taula d'Autònoms de Catalunya, participant i impulsant fòrums unitaris sectorials del treball autònom, com la Coordinadora d'Organitzacions de Transportistes de Catalunya, tant per avançar en el reconeixement dels drets d'aquest col·lectiu com per col·laborar estretament amb l'objectiu comú de mantenir i defensar els drets, les prestacions socials, els serveis públics i l'actual marc legal que configura el nostre estat del benestar.

240) Els nostres valors tenen molts punts de coincidència amb els principis fundacionals del cooperativisme i l'economia social. Per això volem retrobar espais comuns i canals de col·laboració entre el sindicat i **l'economia social**, especialment amb les cooperatives de treball associat i les societats laborals. En aquest sentit organitzarem, en el termini màxim d'un any a partir del congrés, un procés de debat intern sobre l'economia social a Catalunya i les polítiques del sindicat en aquest sentit i les aliances i el treball unitari que s'ha de desenvolupar amb les organitzacions representatives d'aquests col·lectius.

241) **Un sindicat proper i participatiu**

242) **Fomentar la participació** en tots els àmbits és una prioritat sindical i, per tant, ha de formar part del centre de la nostra activitat sindical. Construir i contrastar les nostres propostes requereix estar en contacte constant amb les persones treballadores als centres de treball i amb el conjunt del nostre actiu sindical.

243) Facilitar la participació és avançar cap a un sindicat més horitzontal, menys burocràtic, que accepta la crítica com una forma d'expressió lliure i d'enriquiment en la construcció del relat col·lectiu.

244) L'afiliació de CCOO és la que ens permet continuar sent la primera organització social a Catalunya i a l'Estat i ens garanteix la independència política i econòmica.

Incrementar i reforçar els vincles amb l'afiliació a partir d'enfortir els seus drets democràtics és una prioritat sindical.

- 245) Cal fomentar el treball sistemàtic d'extensió sindical a les empreses que tingui per objectiu mantenir una relació directa del sindicat amb el conjunt de l'afiliació i amb els delegats i delegades sindicals.
- 246) Ens proposem obrir nous canals d'informació, atenció, participació i consulta a través de les potencialitats que donen el treball en xarxa, els webs i les xarxes socials, i implantant sistemes d'assessorament i consultes en línia per a l'afiliació. Cal avançar en els processos de consulta entre l'afiliació i entre els treballadors i les treballadores per garantir la participació en la presa de decisions col·lectives.
- 247) Volem avançar en l'objectiu de ser el **sindicat de la diversitat**, mirall de la diversitat de la classe treballadora, en l'afiliació, en la representació als centres de treball i en la participació a les estructures sindicals, assumint el repte de representar les diversitats per mitjà de la defensa dels drets i de la participació.
- 248) **Volem obrir noves formes de participació i treball** per donar resposta a la diversitat de situacions personals, laborals i professionals de les persones afiliades (persones aturades, joves, professionals...).
- 249) **Volem recuperar l'activisme i la militància sindical** de persones que no tenen una vinculació sindical orgànica i que poden aportar la seva experiència, el seu coneixement i la seva força en la mobilització col·lectiva (pensionistes, estudiants, treballadores i treballadors aturats o en actiu). I consolidar les xarxes de sindicalistes activistes socials i la de ciberactivistes sindicals.
- 250) **CCOO un sindicat de dones i homes**
- 251) El patriarcat se sustenta en unes relacions de poder entre homes i dones i un dels efectes és la divisió sexual del treball que comporta una distribució d'oportunitats desigual a dones i homes en els àmbits de l'ocupació i dels recursos públics, socials i en la representativitat.
- 252) CCOO de Catalunya es defineix, en els seus Estatuts, com un sindicat de dones i homes que es compromet a defensar la igualtat d'oportunitats i a treballar per eliminar qualsevol tipus de discriminació, directa o indirecta, per raó de gènere en l'àmbit laboral, amb l'objectiu d'aconseguir la igualtat real i efectiva de les dones i avançar cap a la paritat als òrgans de direcció.
- 253) Tot i que en els darrers anys hi ha hagut avenços en les mesures per reduir les desigualtats de gènere i la discriminació, la crisi econòmica i les polítiques de retallades els estan fent retrocedir, obrint novament la bretxa salarial i d'ocupació. Per això entre les funcions de les secretaries de la Dona a totes les estructures del sindicat hi haurà la **d'impulsar i reforçar la transversalitat de gènere** en totes les propostes i actuacions.
- 254) Hem de **continuar avançant en la representació paritària entre homes i dones** a totes les estructures del sindicat i augmentar la presència de dones en les meses de negociació col·lectiva i altres àmbits de participació. Cal continuar amb l'aplicació de la limitació de mandats i la mobilitat de quadres sindicals com un dels mecanismes per facilitar la renovació sindical i garantir la presència de dones en tots els àmbits del sindicat.
- 255) Així mateix, durant el primer any del proper mandat, la Secretaria de la Dona proposarà, al Comitè Confederal, la creació d'un espai estable de participació de les dones de CCOO que formen part dels òrgans de direcció per reflexionar, compartir experiències, avaluar i fer propostes sobre les polítiques i les actuacions del sindicat en relació amb la perspectiva de gènere.
- 256) **Comunicació integral: CCOO 2.0**
- 257) La comunicació com a complement estratègic de l'activitat sindical ha d'estar incorporada en totes les actuacions dels sindicalistes de CCOO.
- 258) La crisi dels mitjans de comunicació que comporta la concentració en pocs grups d'interès i l'ofensiva pel control i la privatització dels mitjans públics estan fent perillar la informació objectiva, neutral, plural i independent, i estan precaritzant molt la situació laboral dels professionals del sector. Això fa que sigui més difícil fer arribar la nostra informació, activitats i opinió al conjunt de la població.
- 259) Cada vegada hem de ser més generadors, elaboradors i difusors directes d'informació, apostant per una comunicació integral, que sigui assumida pel conjunt de l'organització. **Totes les persones de CCOO hem de ser agents comunicadors actius** amb l'afiliació, amb els treballadors i les treballadores i amb l'opinió pública i utilitzar totes les eines que estan al nostre abast: comunicats, publicacions, web, premsa, mitjans audiovisuals, xarxes socials.
- 260) **La comunicació integral ha de ser multidireccional.** Hem d'explicar i escoltar, i construir les nostres pro-

postes amb la participació de l'afiliació en els processos de negociació i mobilització i contrastar les nostres idees amb el conjunt de les persones treballadores a les empreses i als moviments socials.

- 261) El nostre missatge ha de fer visible i transmetre la identitat i els valors de CCOO que ens apropen a la població treballadora (utilitat, transparència, proximitat, solidaritat, ètica, protecció i seguretat).
- 262) Cal reforçar la tasca del gabinet de comunicació confederal, amb la col·laboració de les organitzacions confederades, en relació amb els mitjans de comunicació tradicionals que encara tenen molta influència en la ciutadania, i incorporar la comunicació pròpia a través de les xarxes socials per fer arribar la nostra informació de forma directa a la societat.
- 263) En un temps on la comunicació circula per molts i diferents canals és necessari garantir la **coherència del missatge i de la imatge de CCOO** per sobre d'interessos específics i particulars, ja que la ciutadania i la població treballadora ens veu com una sola organització. Cal que la informació sigui homogènia i cobrir els buits d'informació que es donen en alguns sectors i territoris per evitar el desequilibri comunicatiu entre organitzacions.
- 264) La diversitat de canals, les diferents possibilitats de cadascun d'ells i la segmentació dels seus usuaris fan necessari –més que mai– tenir una estratègia integral de comunicació que defineixi i ordeni els canals i mitjans disponibles.
- 265) Actuar des de la proximitat, donant veu als sindicalistes protagonistes dels conflictes laborals i de les mobilitzacions, tenint en compte que l'acció sindical és, en moltes ocasions, un fet comunicatiu en si mateixa. Cal divulgar les bones pràctiques sindicals, els objectius aconseguits, les nostres propostes i les alternatives.
- 266) Cal potenciar la comunicació audiovisual mitjançant el manteniment dels programes a Televisió de Catalunya i televisions locals i desplegant el canal visió sindical a través de la producció pròpia, la cobertura d'activitats i retransmissions, de forma coordinada entre les diverses estructures sindicals.
- 267) **La comunicació interna** és essencial per mantenir el vincle amb la nostra afiliació. Socialitzar la informació és una prioritat en els processos de negociació i és la base per a la participació del delegats i les delegades sindicals.
- 268) Cal **completar el sistema d'informació integral** completant les actuals bases de dades per fer més eficient el tractament de la informació i el treball en xarxa entre les diferents estructures sindicals, l'afiliació i els delegats i delegades sindicals.
- 269) La realitat comunicativa del nostre sindicat és diversa i desigual i fa que el dret a la informació de l'afiliació i dels sindicalistes sigui diferent segons l'empresa, el sector o el territori on s'estigui adscrit. Hem d'evitar la discriminació informativa dels nostres afiliats i afiliades, impeding que alguns rebin la mateixa informació per diverses vies i d'altres no en rebin cap tipus. Per això elaborarem un mapa de la realitat comunicativa interna i dissenyarem plans de treball específics per assegurar una comunicació homogènia per a tots els sectors i els territoris.
- 270) El proper mandat continuarem el desplegament del **Pla estratègic de comunicació** aprovat durant el 2011 amb l'objectiu de consolidar una comunicació integral, propera, adaptada als canvis en l'entorn, optimitzant i millorant les nostres eines comunicatives:
- 271) – Definir les tasques del gabinet confederal de comunicació i avançar en el fet de mancomunar tasques comunicatives entre organitzacions.
- 272) – Millorar els instruments de comunicació interna avançant en la substitució del paper per la comunicació digital en les revistes i en els comunicats informatius, tot garantint que l'accés a la informació no sigui un obstacle per a les persones que no tenen accés a les noves tecnologies.
- 273) – Implementar un protocol d'informació interna per evitar l'excés d'informació i els solapaments en l'àmbit de la CONC i amb la confederació i les federacions estatals.
- 274) En el proper mandat, continuarem el procés de **renovació del web de la CONC** amb criteris d'utilitat, proximitat, servei a l'afiliació i foment de la participació, incorporant espais d'informació, consulta i assessorament en línia per a l'afiliació, i amb la incorporació de l'espai 2.0, on les xarxes socials tinguin un paper destacable, també millorant l'accés als continguts i evitant duplicitats.
- 275) Durant el mandat que finalitzem, CCOO de Catalunya hem abordat, amb decisió, una nova realitat que avui podem dir que ja forma part de la nostra quotidianitat en la política comunicativa: **les xarxes socials**. En només tres anys s'ha fet molta feina i no ens hem limitat a

habilitar espais organitzatius institucionals a les xarxes. La majoria de les organitzacions territorials i federatives són presents ja a les xarxes socials com a organitzacions, però també mitjançant els seus quadres sindicals i tots plegats donen visibilitat al sindicat a la xarxa.

276) Aquesta velocitat d'implantació i normalització en la utilització de les xarxes socials dins la tasca sindical no hagués estat possible sense la capacitat de mobilització dels **ciberactivistes de CCOO**, un grup de sindicalistes que han contagiats l'organització amb la seva capacitat de participació a la xarxa i que, entre altres actuacions, van fer possible una nova manera de promoure i de viure una vaga general.

277) Resta molt per fer i les xarxes socials es posicionen cada cop amb més força com un **instrument decisiu per a la participació ciutadana**, l'activisme social i la cooperació. Per això ens proposem promoure la utilització de les xarxes socials més enllà dels àmbits comunicatius, fent ús de les seves potencialitats per fidelitzar l'afiliació, la participació, la interacció amb la societat civil, la creació d'estats d'opinió, la denúncia i l'acció sindical en totes les seves vessants. Tot això, amb la dinamització de la xarxa de ciberactivistes sindicals en coordinació amb la confederació estatal per donar coherència i més dimensió als missatges de CCOO.

278) **EIX 4: UNA ORGANITZACIÓ ADAPTADA ALS NOUS REPTES**

279) Un dels grans reptes d'aquest congrés és la reforma i el reforçament organitzatiu amb l'objectiu central d'estar al servei de l'acció sindical, orientant prioritàriament l'organització de la nostra afiliació a l'empresa i la seva política econòmica i financera cap al centre de treball. Volem organitzar-nos de forma eficient a l'empresa, al sector, al territori i també des d'un punt de vista intern del sindicat.

280) El nostre model organitzatiu ha de garantir l'organització, la participació i l'atenció de l'afiliació i del conjunt de treballadors i treballadores fent prevaler i incentivant l'afiliació a CCOO.

281) La nostra característica de sindicat sociopolític es concreta en la capacitat de portar, als centres de treball, el conjunt de polítiques que desenvolupa el sindicat en l'àmbit laboral i social. L'acció del sindicat es desenvolupa tant en la negociació col·lectiva com en la intervenció en les polítiques socials i econòmiques.

282) L'objectiu fonamental de la nostra política organitzativa és organitzar i millorar la capacitat d'intervenció dels treballadors i treballadores a tots i cadascun dels centres de treball. Els equilibris i les competències internes s'han de posar al servei d'aquest objectiu.

283) Per organitzar l'afiliació i incidir sobre el conjunt de treballadors i treballadores tenim com a instrument fonamental el nostre model organitzatiu basat en la doble base, sectorial i territorial, enteses aquestes de forma agregada i compartida i no pas de forma desagregada i autàrquica.

284) Tampoc no podem obviar un context com l'actual, que ens condiciona, com a mínim a partir de dos grans elements: la necessitat ineludible d'adaptar, racionalitzar i ajustar la nostra organització sobre la certesa que els ingressos econòmics i financers d'una part important de les nostres activitats sindicals seran decreixents i, d'altra banda, l'exigència de reforçar els elements de col·laboració i coordinació, les estructures sindicals similars han de mancomunar-se i treballar de manera compartida per evitar solapaments i duplicitats innecessàries. La intensificació dels canvis organitzatius i productius reforça la necessitat de la cooperació flexible i funcional entre el conjunt d'estructures.

285) **Sindicalisme de proximitat**

286) La base organitzativa i el desenvolupament organitzatiu de les federacions al territori són els **sindicats comarcals i intercomarcals**. També són la base de la confederalitat, de l'expressió de la federació organitzada al territori i de l'expressió de les unions comarcals i intercomarcals.

287) Les federacions, en funció de la seva autonomia, es podran dotar d'àmbits organitzatius de tipus funcional per atendre les necessitats d'actuació i la presència en els diferents àmbits comarcals. La flexibilitat organitzativa de les federacions ha de garantir l'esquema organitzatiu territorial general i, alhora, atendre les seves necessitats en els diferents territoris a partir de l'organització pròpia i/o mancomunant els serveis i l'activitat sindical.

288) Les federacions, amb el concurs de les unions, es dotaran de sindicats comarcals i intercomarcals si la massa crítica o d'altres circumstàncies els fan viables, amb l'objectiu d'enfortir l'organització sectorial real al territori. La federació, amb l'aportació de la unió corresponent, concretarà el grau de responsabilitat en el desenvolupament de les seves tasques, quan acordin espais organitzatius sòlids a través de fórmules flexibles i fun-

cionals, com equips sectorials al territori o sindicalistes de referència multisectorials.

- 289) Els sindicats comarcals i intercomarcals són la peça clau en la intersecció de l'organització federativa i territorial per traslladar a tots els centres de treball les línies d'acció sindical i socioeconòmiques del conjunt de l'organització.
- 290) El sindicat comarcal o intercomarcal organitza i dinamitza la participació de l'afiliació i participa proactivament en l'elaboració de polítiques laborals i socials del sindicat i ha de portar-les al centre de treball. Els sindicats comarcals, o l'expressió existent a través de les fórmules que s'acordin, vetllaran perquè cadascuna de les empreses que li pertoqueu tingui un referent sindical.
- 291) L'àmbit orgànic d'organització federativa en el territori ha de coincidir amb el mapa d'organització de les unions comarcals i intercomarcals. Els òrgans de direcció dels sindicats comarcals estaran ajustats a les seves dimensions, fent una aposta per garantir la participació de l'afiliació, l'atenció i l'assessorament als delegats i delegades de CCOO en un marc de racionalització i l'ajustament global, i el seu secretari o secretària general o responsable participarà en els òrgans de direcció de la federació i la unió.
- 292) Durant aquest mandat, i en el marc del Pla estratègic de desenvolupament sindical, hem aprovat la implementació de la figura del **sindicalista de referència**. Aquesta figura, que ja apareixia en documents sindicals anteriors, neix de la idea de reforçar un sindicalisme de proximitat en un context de forta conflictivitat social a l'empresa i en un escenari de canvis en la negociació col·lectiva i de reforma organitzativa interna. I parteix de la necessitat de descentralitzar les estructures federatives per fer-les properes al centre de treball, escenari del conflicte social.
- 293) S'implementarà, en un marc flexible, amb capacitat d'adaptació a la nostra realitat federativa i territorial, que és diversa, i s'emmarca en la idea d'aplicar sobre fets concrets, la cooperació i la coordinació entre diferents estructures de la nostra organització.
- 294) La figura del sindicalista de referència s'ubicarà, com a norma general, en el sindicat comarcal o intercomarcal. A més de millorar la presència del sindicat a l'empresa ha de ser un reforç sectorial dels espais organitzatius ja existents.
- 295) També reforçarà espais sindicals on no hi ha consti-
- tuit el sindicat comarcal o intercomarcal, o allí on és massa costós i poc viable organitzativament i econòmicament. En aquests casos, reforçarà la capacitat d'intervenció a empreses i sectors amb poca presència sindical, especialment en els àmbits de multiactivitat econòmica, centres comercials, polígons industrials, espais dispersos i de baixa activitat econòmica, etc., en un context d'optimització dels nostres recursos.
- 296) Aquesta figura col·laborativa té, entre d'altres funcions, l'atenció a delegats i delegades de PIME, l'atenció a l'afiliació, l'extensió electoral i la realització d'eleccions sindicals, l'assessorament sindical bàsic, el foment de l'afiliació i totes les necessitats sindicals encomanades i explicitades en els acords que es concretin.
- 297) El sindicalista o la sindicalista de referència ha de reforçar el vincle entre l'afiliació i l'estructura sindical federativa i territorial. Aquesta figura pretén dur a la pràctica la idea que cap afiliat o afiliada o cap delegat o delegada es quedi sense referència sindical directa i propera.
- 298) El conjunt d'organitzacions confederades ens comprometem a construir col·lectivament un mapa d'espais amb poca i difícil presència del sindicalisme organitzat, a través d'aquesta figura. Es reforçarà el treball ja iniciat en la posada en marxa d'aquesta figura amb el conjunt d'organitzacions confederades i s'impulsarà la comissió de treball específica creada a aquest efecte.
- 299) **L'organització a l'empresa i al centre de treball** és el punt central de relació amb l'afiliació pel que fa a l'organització, l'atenció i la participació.
- 300) S'ha d'expressar de manera diferent a les empreses grans o amb afiliació important, on cal garantir l'existència i el funcionament d'una secció sindical, i en la petita i mitjana empresa, on cal garantir l'existència, com a mínim, del responsable de CCOO.
- 301) La secció sindical a l'empresa té com a missió l'aplicació de la política del sindicat a l'empresa i garantir la participació, l'organització interna, la vinculació al sindicat i l'atenció a les persones afiliades. Per això cal:
- 302) – Donar prioritat al treball d'atenció, incrementar i estabilitzar l'afiliació, ja que està demostrat que el creixement afiliatiu està estretament vinculat al desenvolupament de l'acció sindical.
- 303) – La constitució de seccions sindicals a les empreses amb més de 20 afiliats i afiliades. Quan no sigui possible la constitució de la secció sindical d'empresa, en el cas

d'empreses petites i mitjanes, hem de garantir, com a mínim, el referent o el responsable de CCOO.

- 304) – Adequar els òrgans de govern de les seccions sindicals d'empresa a les dimensions i les necessitats de cada cas, tenint com a mínim una persona responsable sindical i un plenari d'afiliats i afiliades.
- 305) – Que la persona responsable sigui elegida en el plenari d'afiliats i afiliades o conferència de la secció sindical d'empresa, que estarà vinculada al seu sindicat comarcal i intercomarcal. S'organitzarà la participació de les persones afiliades en els temes d'interès sindical.
- 306) – Els càrrecs de les seccions sindicals d'empresa, sigui quina sigui la seva naturalesa, es renovaran, almenys, cada 4 anys, a partir de mecanismes de participació del conjunt de l'afiliació.
- 307) – Establir mecanismes de coordinació i treball compartit, en centres de treball amb més d'una secció sindical constituïda, pertanyents a diferents rams.
- 308) També es poden crear **agrupacions sindicals** de petites empreses d'un mateix sector o conveni en un determinat àmbit territorial, com un polígon o una altra realitat geogràfica reduïda, de forma que ens permeti una major organització de la nostra afiliació i la figura del responsable de CCOO en aquest àmbit. Aquests equips han de ser de caire federatiu o, si no n'hi ha, mancomunats per acord de diferents organitzacions en un àmbit territorial.
- 309) Pel que fa a la millora de l'atenció sindical crearem **espais funcionals de treball sindical** establint marcs de cooperació entre federacions de ram i amb els territoris, sobre la base d'una organització flexible i eficient.
- 310) Per reforçar la **coordinació sindical** entre empreses en determinats polígons, agrupacions geogràfiques d'empreses, centres comercials o similars, més enllà de l'acció pròpia que es desenvolupi des de la federació corresponent, s'establirà la figura del sindicalista de referència o del responsable sindical de l'àmbit, per acord interfederatiu o federatiu territorial.
- 311) Per avançar en la **cooperació sindical** a empreses vinculades pel procés productiu, com per exemple les que operen en el mateix centre de treball, proveïdor-client, subcontractes o empreses de serveis, la secció sindical de l'empresa principal (o la més ben organitzada), per acord federatiu, establirà la coordinació necessària per a un bon funcionament sindical. La federació de la sec-

ció sindical d'empresa que faci les tasques de coordinació acordarà les condicions i l'abast d'aquest treball sindical amb les altres federacions.

- 312) Les seccions sindicals de les empreses que comparteixen un mateix espai geogràfic (en un centre de treball o en un polígon) establiran relacions de coordinació per abordar mancomunadament les propostes i les actuacions sindicals en prevenció de riscos, transport col·lectiu, serveis comuns, etc. En el cas de les empreses vinculades que operen en centres de treball diferents, les federacions establiran un marc estable de relació sindical entre aquestes empreses, que faciliti l'intercanvi d'informacions i opinions per millorar la capacitat de l'acció sindical.
- 313) **Una nova forma de fer extensió i acció electoral**
- 314) La normativa legal existent, que prima la representació unitària dels treballadors, no afavoreix el sindicat organitzat i, de ben segur, la Llei orgànica de llibertat sindical (LOLS) respon a un moment històric superat. Però és cert que en aquest terreny ens hi juguem la nostra representativitat i que les eleccions sindicals determinin la representació pública de la nostra força en la negociació col·lectiva sectorial i a l'empresa. Més enllà d'això, el resultat electoral està directament vinculat a la nostra capacitat organitzativa, de pràctica d'acció sindical i de vincle i presència a l'empresa, al sector i als espais compartits entre federacions i unions.
- 315) L'extensió i l'acció electoral ha de tenir com a base la cooperació i la col·laboració entre estructures. Hem d'actuar d'una forma més eficient i amb una major optimització dels recursos humans i econòmics per organitzar, atendre l'afiliació i estendre el sindicalisme, especialment als espais amb poca presència i representació sindical.
- 316) El sindicat comarcal o intercomarcal, l'organització sectorial existent al territori en el marc de la federació i unió corresponents, és el màxim responsable de la planificació, l'organització i el desenvolupament de les eleccions sindicals en el seu àmbit. Els sindicats comarcals elaboraran una planificació global que inclourà un mapa real de responsabilitats actualitzat, per períodes de quatre anys, desglossada any a any i amb avaluació continuada i de forma específica, com a mínim als dos anys.
- 317) Les **eleccions sindicals**, des del criteri d'eficàcia, eficiència, optimització de recursos i cooperació es realitzaran segons un mapa real de responsabilitats i necessitats compartides entre organitzacions, que serà actualitzat i aprovat cada dos anys als òrgans de

direcció de la CS de la CONC, que, periòdicament, avaluarà els resultats i la situació organitzativa per tal d'implementar les mesures correctores que consideri necessàries.

- 318) A les empreses amb secció sindical d'empresa, aquesta serà la responsable de l'organització del procés electoral, amb la participació del sindicat comarcal o intercomarcal o amb la federació si no n'hi ha, i de l'elaboració de la llista de candidats i candidates. Les candidatures, que tindran com a base la nostra afiliació, han de reflectir la igualtat de gènere, les diversitats existents a l'empresa i qualsevol altra característica o especificitat pròpia del centre de treball que redundi en la seva representativitat.
- 319) Les candidatures seran aprovades en assemblees de les seccions sindicals d'empresa o per votació en eleccions primàries del conjunt d'afiliats i afiliades, a partir de fórmules que incloguin els criteris anteriorment descrits. En el cas de les empreses amb diferents centres de treball cal cercar els mecanismes organitzatius que facilitin la participació de les persones afiliades en les decisions de la secció sindical d'empresa, a partir de la descentralització d'assemblees o de votació en urnes itinerants.
- 320) El sindicalista o la sindicalista de referència de caire sectorial o mancomunat serà, amb caràcter general, responsable del seguiment dels processos electorals que tinguin adjudicats, de vincular els delegats i delegades al seu sindicat comarcal o intercomarcal i d'atendre els afiliats i afiliades.
- 321) La legislació laboral atorga als delegats i delegades sindicals (delegats LOLS) i qui ostenta la representació legal dels treballadors i treballadores (comitès i delegats i delegades de personal) un nombre determinat d'hores per desenvolupar la seva tasca sindical. Aquest crèdit horari ha de servir-nos per poder exercir les tasques sindicals a cada empresa i centre de treball i també per nodrir altres estructures sindicals més enllà de l'empresa.
- 322) En aquest sentit, el Consell de la CONC elaborarà un **protocol d'utilització i distribució del crèdit horari** per donar resposta a les necessitats i prioritats del conjunt de l'organització, posant l'accent a mantenir la relació i el vincle amb el centre de treball.
- 323) **Reforçament de les polítiques d'afiliació**
- 324) L'afiliació determina la nostra força com a organització sindical per aconseguir els nostres objectius. Per això cal reforçar les polítiques d'afiliació a partir de l'enfortiment dels vincles amb les persones afiliades, d'avançar en els mecanismes de participació en la vida del sindicat i en la seva fidelització per raons d'utilitat sindical i d'identificació amb el mateix sindicat.
- 325) La importància de l'afiliació, i més en moments de cicle econòmic baix com seran aquests propers anys, ens ha de fer assumir compromisos organitzatius forts. Hem de dotar-nos de polítiques afiliatives en cada estructura, millorar les actuals bases de dades i l'atenció i els serveis que rep l'afiliació.
- 326) La principal via de creixement afiliatiu ha de ser l'organització sindical a les empreses, vinculada al desenvolupament organitzatiu a les empreses i als centres de treball als quals ja hem dut a terme la implantació electoral. El creixement afiliatiu ha de formar part d'una acció sostinguda de millora de la qualitat de la nostra acció sindical, que passa per avançar en la millora dels processos d'acollida i seguiment dels delegats i delegades, que són els principals agents d'afiliació sindical.
- 327) En aquest sentit, el Consell de la CONC elaborarà un pla de treball a partir de les experiències de les organitzacions per acollir delegats i delegades, i acollir i afiliar els que no ho estiguin.
- 328) És una prioritat sindical disminuir la proporció de delegats i delegades que es presenten a les nostres candidatures, que són els referents de CC OO a les seves empreses i que, per diferents motius, encara no estan afiliats i afiliades a la nostra organització.
- 329) Hem promoure l'afiliació a través de l'assessorament sindical, com a alternativa al pagament de serveis. En aquest sentit, se cercaran propostes d'incentivació i reconeixement econòmic en una línia similar a la que hem consolidat pel que fa a la recuperació de quotes impagades.
- 330) Hem de tenir polítiques específiques adreçades a l'afiliació de dones per, com a mínim, aconseguir que tinguin el mateix pes en afiliació de cada sector com tenen entre la població assalariada respectiva.
- 331) La davallada en la incorporació del jovent a l'activitat laboral està comportant la caiguda del seu pes relatiu en l'afiliació, per això farem actuacions específiques per afiliar persones joves que actualment estan treballant.
- 332) Pel que fa a la immigració, el sindicat ha fet un pas molt important en l'afiliació i en el nombre de delegats i de-

legades estrangers. Parlem d'avenços i de mancances perquè encara no hem arribat al nivell desitjable en la participació de persones estrangeres en les estructures sindicals com a quadres.

- 333) La incorporació de les afiliades i afiliats a la participació activa en l'organització és la via més sòlida per a l'estabilitat del seu vincle afiliatiu. En aquest sentit, cal continuar aprofundint en l'ampliació i la diversificació de les vies de participació democràtica, especialment en l'àmbit de l'empresa. A les empreses amb secció sindical d'empresa constituïda, serà, aquesta, la primera responsable d'establir els vincles de participació i pertinença dels afiliats i afiliades amb l'organització.
- 334) Continuarem avançant en l'equiparació de drets i serveis de l'afiliació superant les desigualtats en funció de factors territorials o sectorials, definint-ne una base universal compatible amb el desenvolupament de serveis específics per part de les organitzacions confederades. Així mateix, continuarem el treball del síndic de la persona afiliada dins d'una estratègia global de millora continuada de l'atenció de proximitat a les persones.
- 335) La millora de l'atenció a l'afiliació requereix, necessàriament, avançar en la millora del manteniment de les bases de dades i dels sistemes de seguretat de les dades personals, en un context de creixement de la consciència social en aquesta matèria, mitjançant la definició i la posada en funcionament dels punts centralitzats de registre i custòdia de les fitxes d'afiliació i les possibilitats que els avenços en identificació virtual ens ofereixen en l'afiliació i consulta en línia.
- 336) Mantindrem l'estratègia de recuperació d'impagats mitjançant la combinació de la unitat d'atenció telefònica (UAT) amb l'activitat de la xarxa sindical, reforçant especialment la implicació de les seccions sindicals d'empresa en l'activitat d'estabilització i atenció a l'afiliació.
- 337) La major part de les baixes afiliatives que s'han produït en el darrer període expressen motivacions econòmiques vinculades a la pèrdua de la feina o a la reducció d'ingressos. Impulsarem fórmules de recuperació d'aquestes afiliacions que permetin el manteniment de l'antiguitat acumulada mitjançant la facilitació del pagament dels endarreriments, adreçades preferentment a aquestes persones.
- 338) Continuarem la tendència de traspasar afiliacions de pagament per nòmina al pagament bancari. Mantindrem la línia de treball de limitar i regularitzar el paga-

ment de la quota sindical per nòmina en empreses amb almenys vint afiliats i amb la coresponsabilització dels responsables sindicals de l'empresa en la seva gestió.

- 339) Les persones en situació d'atur segueixen afiliades a les seves federació com a actius i, en conseqüència, tenen en aquestes organitzacions el seu marc d'atenció i assessorament. El Consell de la CONC establirà un **protocol perquè les persones en situació d'atur** que hagin esgotat totes les prestacions públiques puguin seguir vinculades al sindicat malgrat que no puguin pagar la quota.
- 340) És necessari continuar donant impuls al Pla estratègic **d'assessorament sindical** que vol garantir una atenció sindical de qualitat com un dret universal de totes les persones afiliades, amb independència del territori de Catalunya en què resideixin, o de la branca d'activitat i dimensió de les empreses on treballen. El pla ha de generar en l'afiliació, la percepció d'alguna cosa beneficiosa i ha d'incrementar el sentiment de pertinença a l'organització, en el ben entès que la relació cost-resultat, tant sindical com econòmic, estigui equilibrada.
- 341) Vincular l'assessorament sindical a la intervenció davant la Inspecció de Treball i el Tribunal Laboral de Catalunya de forma coordinada i amb actuacions transversals amb la resta de responsabilitats sindicals, sense oblidar una relació àgil i ajustada a les necessitats reals amb el Gabinet Tècnic Jurídic, que esdevé un element cabdal estratègicament.
- 342) En el proper període haurem de consolidar les següents mesures:
 - 343) – Adequació de mitjans, formació i informació continuada que garanteixin els nivells de coneixement i activitat compromesos amb els nostres afiliats i afiliades.
 - 344) – Elaboració de plans específics d'extensió vinculats a l'assessorament col·lectiu i especialitzat, que ha de permetre l'apropament a les empreses i polígons.
 - 345) – Coordinació i modernització de mitjans que permetin una millor gestió dels temes relacionats amb l'assessorament, com són la Inspecció de Treball, el Tribunal Laboral i els jutjats socials.
 - 346) – Posada en marxa, mitjançant la pàgina web del sindicat, d'un servei de recomanacions i preguntes més freqüents, obert a tots els treballadors, que inclogui un apartat de consultes via telemàtica adreçat a afiliats i afiliades.

- 347) La **formació sindical** a través de l'Escola de Formació Sindical, instrument que ha impulsat, dinamitzat, planificat i programat l'oferta en formació sindical, garanteix que qualsevol representant de CCOO pugui tenir les capacitats i eines que li permetin intervenir sindicalment en bones condicions al seu centre de treball.
- 348) Un dels elements centrals d'atenció, suport i organització del nostre actiu sindical és facilitar les eines i els instruments de suport per al desenvolupament de la seva tasca quotidiana, i això passa, inevitablement, per tenir un projecte solvent, contrastat i sostenible en matèria de formació sindical.
- 349) El bon treball realitzat al llarg d'aquests gairebé vint anys de feina ens ha permès tenir disponible a CCOO una oferta formativa de qualitat en formació sindical bàsica, en salut laboral i una altra adreçada a quadres i dirigents sindicals. L'oferta formativa s'ha estructurat en tres nivells, en funció dels requeriments i de les necessitats de l'actiu sindical: coneixements generals, d'ampliació i d'especialització.
- 350) CCOO, en un context on els recursos tècnics, econòmics i materials per dur a terme aquesta activitat seran limitats, ha de tenir la capacitat de tornar a cercar totes les fórmules possibles de finançament, i, d'altra banda, aprofitar el coneixement i les experiències del conjunt de l'organització i de l'actiu sindical, per poder oferir una oferta formativa diversa que tinguin en compte diferent tipologia i format.
- 351) Aquesta formació buscarà:
- 352) – La proximitat i la utilització de la infraestructura dels nostres locals com a elements d'eficiència.
- 353) – Fomentarà l'aprenentatge a través de la participació activa.
- 354) – Estarà basada en la qualitat i la detecció de necessitats formatives i la sostenibilitat econòmica.
- 355) – Promoure i fer avançar els valors de la nostra organització.
- 356) – Formar en continguts generals i específics i en el desenvolupament d'habilitats per a l'activitat sindical.
- 357) La formació sindical té en compte la diversitat sectorial i professional, les polítiques d'igualtat i té una dimensió confederal com a base del seu model. El pla de treball que cal dur a terme i la seva programació i avaluació es faran amb el concurs del conjunt d'organitzacions confederades.
- 358) L'oferta formativa ha de tenir molt present la programació i la planificació de la formació sindical adreçada a nous delegats i delegades que representen CCOO al seu centre treball, i ha de posar l'èmfasi en els períodes forts d'eleccions sindicals, establint sessions d'acollida i compromisos mínims de formació. Ha de ser l'espai de recerca i capacitació dels presents i futurs quadres sindicals tot establint un lligam entre formació i renovació de les nostres estructures.
- 359) L'escola ha de ser l'espai d'innovació de noves eines didàctiques i pedagògiques i buscar les complicitats necessàries amb d'altres agents i institucions universitàries i acadèmiques que, coincidint amb els objectius i els principis del sindicat, puguin donar un valor afegit a la formació de l'actiu sindical de CCOO.
- 360) **Una confederació més forta**
- 361) La confederalitat és un dels actius més preuats com a sindicat general que representa els diferents àmbits sectorials i territorials i, alhora, com a sindicat que conjuga realitats específiques.
- 362) En l'actualitat és imprescindible un important reforçament d'aquesta confederalitat en termes organitzatius i de pràctica sindical i de reforç del vincle entre les organitzacions que composem CCOO de Catalunya. La confederalitat ha d'expressar-se també en la permeabilitat dels debats al conjunt de l'organització.
- 363) Els òrgans de direcció han de tenir la capacitat d'elaborar i d'aplicar les polítiques sindicals. En aquest sentit, hem de dotar-nos **d'òrgans de direcció reduïts, àgils, eficients i garants de la confederalitat**.
- 364) La reducció dels òrgans de direcció s'ha de fer establint els criteris generals que garanteixin el bon assoliment de l'activitat sindical de cada estructura organitzativa. Hem de cercar els mecanismes necessaris per garantir que les funcions de direcció més importants són: atendre, dinamitzar, informar i fer partícip, en la construcció de les decisions col·lectives, la nostra afiliació.
- 365) Volem establir **nous espais de participació** i govern per a les organitzacions de la CS de la CONC, que les faci protagonistes de les decisions i promogui la coresponsabilitat, la coordinació i la cooperació.
- 366) Hem de treballar perquè el conjunt dels organismes de direcció i gestió reflecteixin la **diversitat real de l'organització**. També hem de ser capaços de renovar-los i rejuvenir-los. Hem de tenir present, com a mínim,

les qüestions següents: l'equilibri entre homes i dones, un mecanisme àgil i col·lectiu en la presa de decisions i definir competències, per evitar solapaments entre els diferents òrgans de què ens dotem.

367) **Els nostres òrgans de direcció són:**

368) El **Consell Nacional** és el màxim òrgan de direcció i participació de la CONC. Estarà format pel secretari o secretària general de la CONC, 50 membres en representació de les federacions, 50 en representació de les unions, 1 membre en representació d'Acció Jove, 1 membre en representació de TRADE i 26 membres elegits i elegides en el congrés de forma proporcional.

369) La seva composició ha de tendir a la paritat de gènere i, per tant, la part que correspon a l'elecció directa del congrés ha de garantir la presència del mateix nombre d'homes i dones. Les persones triades per les organitzacions han de tendir a la paritat respectant, en qualsevol cas, com a mínim la presència equivalent al percentatge d'afiliació que representen les dones en la seva organització.

370) Els secretaris i secretàries generals de les organitzacions estaran inclosos en la delegació de la seva organització.

371) El **Comitè Confederal** és l'òrgan de govern i direcció confederal. El Comitè Confederal, el compondran els secretaris i secretàries generals de federacions i unions i les persones elegides per exercir les responsabilitats executives de la Comissió Executiva.

372) La **Comissió Executiva** és l'òrgan de gestió confederal, en el marc de les decisions dels òrgans de direcció i de govern. La Comissió Executiva de la CONC serà proposada pel secretari o secretària general al Consell Nacional, per a la seva votació i ratificació, d'entre les persones elegides directament pel congrés. Aquestes assumiran les tasques executives i de gestió. El nombre de responsabilitats de la Comissió Executiva de la CONC no serà superior a 9 i en la seva composició final tindrà el mateix nombre de dones i homes.

373) Les federacions i les unions, amb la necessària flexibilitat, es dotaran d'òrgans de direcció i govern de característiques similars.

374) Els **òrgans de govern de les organitzacions confederades** els conformaran les responsabilitats executives i els secretaris i secretàries generals dels sindicats comarcals i intercomarcals o el seu equivalent organitzatiu.

375) Com a sindicat hem d'estar permanentment compromesos amb la necessitat de ser **un sindicat que expressa la diversitat** de la societat en les seves múltiples formes, continuar reforçant l'aposta per la igualtat i buscar les fórmules per renovar i rejuvenir les nostres estructures sindicals en tots els àmbits.

376) La diversitat de la realitat federativa i territorial, expressió de trajectòries i perfils professionals existents als sectors, és també en part hereva de la nostra desigual implantació en els diferents sectors del món del treball i dels desequilibris territorials del nostre país.

377) Tot plegat, ens obligarà a continuar practicant la "mobilitat de quadres sindicals" interna. Aquesta pràctica és un valor afegit per a la nostra organització com a sindicat confederal i haurem de continuar incentivant la responsabilitat concreta i avaluable, la polivalència, la tasca compartida i coordinada en marcs més amplis en un present i futur immediat.

378) En relació amb les **federacions**, els canvis operats en el món del treball de ben segur que ens obligaran a repensar l'actual organització i enquadrament dels sectors a l'estructura federativa. Aquest debat, l'hem de fer amb el conjunt de la Confederació Sindical de CCOO.

379) Ens dotarem d'un **espai de coordinació sectorial interfederatiu** en el marc de l'àmbit de la responsabilitat d'acció sindical de la CONC que ens ha de permetre definir les estratègies i pautes d'actuació comunes que aplicarem en els espais d'intervenció sindical que reclamin un major grau de col·laboració de les diferents estructures. Abans de sis mesos definirem aquest espai que, en un futur, ens ha d'ajudar a reflexionar sobre "espais o receptacles" sectorials compartits per, posteriorment, definir les nostres estructures federatives.

380) Les **unions comarcals i intercomarcals**, compostes pels sindicats comarcals i intercomarcals, són les estructures organitzatives que tenen com a objectiu desenvolupar les polítiques socioeconòmiques al territori, la representació institucional, el vincle i la configuració d'aliances amb el teixit social de proximitat existent i la implicació dels sindicats comarcals i intercomarcals en les polítiques, socials i econòmiques.

381) Les unions comarcals es dotaran d'equips reduïts i viables que facin possible l'assoliment d'aquests objectius.

382) Una **nova ordenació territorial** a partir de les possibles fusions, reestructuracions i unions comarcals i intercomarcals resultants han de millorar el funciona-

ment i les capacitats sindicals que tenia l'estructura organitzativa territorial prèvia i, alhora, han de garantir la representació institucional, el treball amb els moviments socials existents i la capacitat d'intervenció socioeconòmica en el territori.

- 383) En aquest procés congressual es dona per iniciada la creació de la Unió Intercomarcal del Garraf – Alt Penedès – Anoia i la de les comarques centrals que inclourà les antigues unions del Bages-Berguedà i d'Osona. Ambdues fusions foren aprovades en el procés del IX Congrés de la CONC. Aquests dos territoris treballaran per fer possibles els objectius abans descrits, posant un especial èmfasi en una organització flexible que ens permeti reforçar l'extensió sindical i l'atenció i la participació de la nostra afiliació.
- 384) Cal que aquest procés congressual determini una nova forma organitzativa del Barcelonès, adequada a una nova realitat i a nous reptes i exigències en la nostra organització. En aquest sentit, proposem una reorganització de les seves funcions i del volum de responsabilitat per dur-la a la pràctica, una remodelació, en definitiva, per deixar de ser una unió sindical i convertir-se en una àrea específica de treball integrada a la direcció de la CONC, a partir de la consulta i la participació dels afiliats i afiliades d'aquest territori.
- 385) Cal donar un nou impuls a **ACCIÓ JOVE** a partir del treball intern entre els afiliats i afiliades joves, les relacions amb les diferents associacions de joves i la presència als centres d'estudi.
- 386) La necessitat de donar respostes concretes a les problemàtiques específiques que pateix el jovent ens obliga a organitzar-nos de tal manera que puguem oferir la millor atenció als nostres afiliats i afiliades i al conjunt de la classe treballadora, ja sigui en present o en futur. L'actual situació de precarietat laboral i social que pateixen les persones joves així ho exigeix. L'eina per fer aquesta tasca és Acció Jove.
- 387) Les prioritats de la nostra organització han de ser, d'una banda, la intervenció en col·lectius prelaborals, en qualitat de futurs treballadors i treballadores, com ara estudiants universitaris o de formació professional. D'altra banda, la formació i l'organització de tots aquells i aquelles joves afiliats a Comissions Obreres, sigui quin sigui el sector o l'àmbit territorial en què desenvolupen la seva activitat laboral. Cal que garantim la participació dels joves i les joves en el conjunt de l'activitat sindical, i per aconseguir-ho és imprescindible el treball coordinat entre Acció Jove i les federacions i unions.
- 388) Els estudis de la nostra afiliació demostren una important caiguda afiliativa entre les persones que passen a la situació de **pensionistes i jubilades**. Per evitar o reduir aquesta situació hem de reforçar les polítiques sindicals per a aquest col·lectiu.
- 389) La Federació de Pensionistes i Jubilats ha de tenir una funció reivindicativa i d'assessorament sobre les pensions, sobre la qualitat de vida, sobre la sanitat, sobre la dependència i, alhora, fer activitats de tipus cultural recreatiu i de solidaritat.
- 390) Tots els pensionistes i les pensionistes, tant els actuals com els futurs, tindran una doble adscripció federativa. Estaran adscrits i adscrites a la seva federació d'origen i també a la Federació de Pensionistes i Jubilats, on tindran el dret de participació estatutària.
- 391) El conjunt del sindicat ha de fer una especial atenció als treballadors i treballadores autònoms dependents (**TRADE**). En aquest sentit, ens ratifiquem en la necessitat d'organitzar sindicalment aquestes persones en el si de CCOO, tal com vam aprovar en els congressos anteriors. Per adaptar-nos a les circumstàncies actuals, s'ha creat el Departament de Treball Autònom i Economia Social, amb l'objectiu de desenvolupar polítiques sindicals i en matèries de treball autònom i economia social i d'orientar i donar suport a les federacions en la negociació col·lectiva i l'assessorament a aquest col·lectiu de treballadors i treballadores.
- 392) El marc afiliatiu dels TRADE seran les federacions de referència, segons l'activitat professional, les quals seran les responsables de la seva organització, atenció i assessorament i del desenvolupament de l'acció sindical en aquest col·lectiu. Les persones afiliades d'aquest col·lectiu tindran també una doble filiació a la FS TRADE-CCOO amb la finalitat de rebre informació d'interès i d'ampliar la cartera específica de serveis per al col·lectiu.
- 393) Aquest nou marc organitzatiu temporal es desenvoluparà, després del X Congrés i segons els acords presos pel Comitè Confederal del sindicat, en una nova redacció del protocol de relacions entre CCOO de Catalunya i la FS TRADE-CCOO, que figura en els estatuts del sindicat.
- 394) **Ens proposem millorar l'eficiència i el govern confederal als instruments confederals** donant un nou impuls als serveis centrals (serveis interns i de manteniment, subministraments, informàtics, recursos humans...) i als diferents ens instrumentals de què ens

hem dotat amb l'objectiu de tenir una gestió més eficient, donar un millor servei a la nostra afiliació i generar un estalvi dels recursos sindicals.

- 395) Les diferents fundacions de CCOO de Catalunya (Paco Puerto, Cipriano García i Pau i Solidaritat) tindran com a objectiu fonamental, a través del desenvolupament de les nostres polítiques sindicals, projectar la imatge i el prestigi de CCOO i, sobretot, donar un bon servei a la nostra afiliació.
- 396) El govern d'aquests serveis, instruments i fundacions s'ha de fer a través de la participació directa de les organitzacions en la direcció col·lectiva dels organismes corresponents de cada àmbit. Amb aquesta finalitat, en els òrgans col·legiats de direcció corresponents, es garantirà la presència de les organitzacions federatives i territorials.
- 397) Els òrgans col·legiats tindran, entre d'altres funcions, sense obviar les que siguin preceptives de forma legal, l'aprovació de les línies estratègiques i els plans de treball, l'avaluació de resultats, segons els objectius establerts, i vetllarà per l'equilibri econòmic de l'ens corresponent.
- 398) El govern tècnic d'aquest ens ha de fer-se en condicions d'eficiència perquè puguin ser útils i sostenibles per a les organitzacions i per al conjunt de l'afiliació.
- 399) La política de **locals sindicals** de la CONC, tal com s'ha estat fent els últims temps, ens ha de permetre racionalitzar els espais sindicals i garantir que s'hi desenvolupa activitat sindical i que, preferentment, són espais d'atenció i assessorament sindical.
- 400) És fonamental garantir la utilitat sindical cap als treballadors i treballadores del territori i la seva viabilitat i sostenibilitat econòmica. En el present i el futur podem incorporar fórmules de conveni amb administracions per a la cessió de locals i espais adreçats a entitats socials que puguin ser dedicats a la presència i l'atenció sindical.
- 401) Haurem de fer un esforç addicional a reforçar una política d'imatge que vetlli per la coherència en la imatge pública de CCOO als locals sindicals i que permeti estendre la comunicació audiovisual als espais públics dels locals (sales d'espera, zones de pas, sales d'actes, actes públics).
- 402) **Optimització i austeritat en la gestió dels recursos i transparència en la gestió: garantia d'independència econòmica i sindical**
- 403) El sindicat i el conjunt d'organitzacions socials viu un moment, des del punt de vista econòmic i financer, en el qual els seus recursos són minvants i amb la certesa que a curt i mitjà termini els ingressos provinents de les quotes d'afiliació són i seran els nostres recursos fonamentals i els que ens han de permetre finançar la nostra activitat sindical. Això esdevé un objectiu necessari que volem consolidar, ja que ens haurà de permetre realitzar les activitats sindicals d'organització, d'atenció i de participació de l'afiliació i evitar el creixement no justificat de les estructures sindicals o que aquestes siguin insostenibles.
- 404) En aquest marc, certament difícil, la gestió dels nostres recursos s'ha d'optimitzar i ha d'estar presidida per l'austeritat en la utilització i l'aplicació dels recursos disponibles, humans, materials i econòmics. La nostra independència només serà sòlida a partir de la suficiència econòmica.
- 405) La nostra política pressupostària es farà a través del debat amb les organitzacions confederades, configurant i construint un pressupost integrat que ha d'assegurar, en tot cas, l'equilibri pressupostari en cada un dels pressupostos de federacions, d'unions territorials i en el pressupost integrat de la CS de la CONC.
- 406) La transparència és un dels principis fonamentals que regeixen l'activitat econòmica de la CS de la CONC. Els comptes integrats de la CS de la CONC, un cop auditats i aprovats pel Consell, es presentaran i es dipositaran, de manera voluntària, mentre no s'estableixi la regulació legal de la transparència de comptes que reclamem, en la Sindicatura de Comptes de Catalunya.
- 407) Mantenim l'exigència als poders públics perquè regulin la transparència dels comptes de les organitzacions que reben recursos públics com una forma de reforçar la independència i allunyar qualsevol intent de clientelisme que es vulgui instal·lar en les relacions econòmiques entre els poders públics i la societat civil.
- 408) S'establiran uns indicadors de seguiment pressupostari que permetin conèixer l'evolució dels ingressos i la despesa i seguir així el grau de desviació per poder presentar les propostes de correcció que escaiguin.
- 409) Les organitzacions confederades presentaran el balanç i els comptes de resultats, d'acord amb els preceptes comptables d'aplicació que compondran el balanç i el compte de resultats integrats de la CS de la CONC.
- 410) El pressupost i els balanç de tots els organismes seran

verificats per part de la Comissió de Control Administratiu i Financer i pel Departament d'Auditoria Interna. Es continuarà amb l'auditoria dels nostres comptes per part d'auditors independents externs.

- 411) Del resultat de les auditories de comptes, que seran presentades anualment, se'n retrà comptes a l'òrgan de direcció de l'organització corresponent i s'aprovaran les mesures pertinents per abordar les recomanacions o els defectes que s'hagin posat en evidència.

